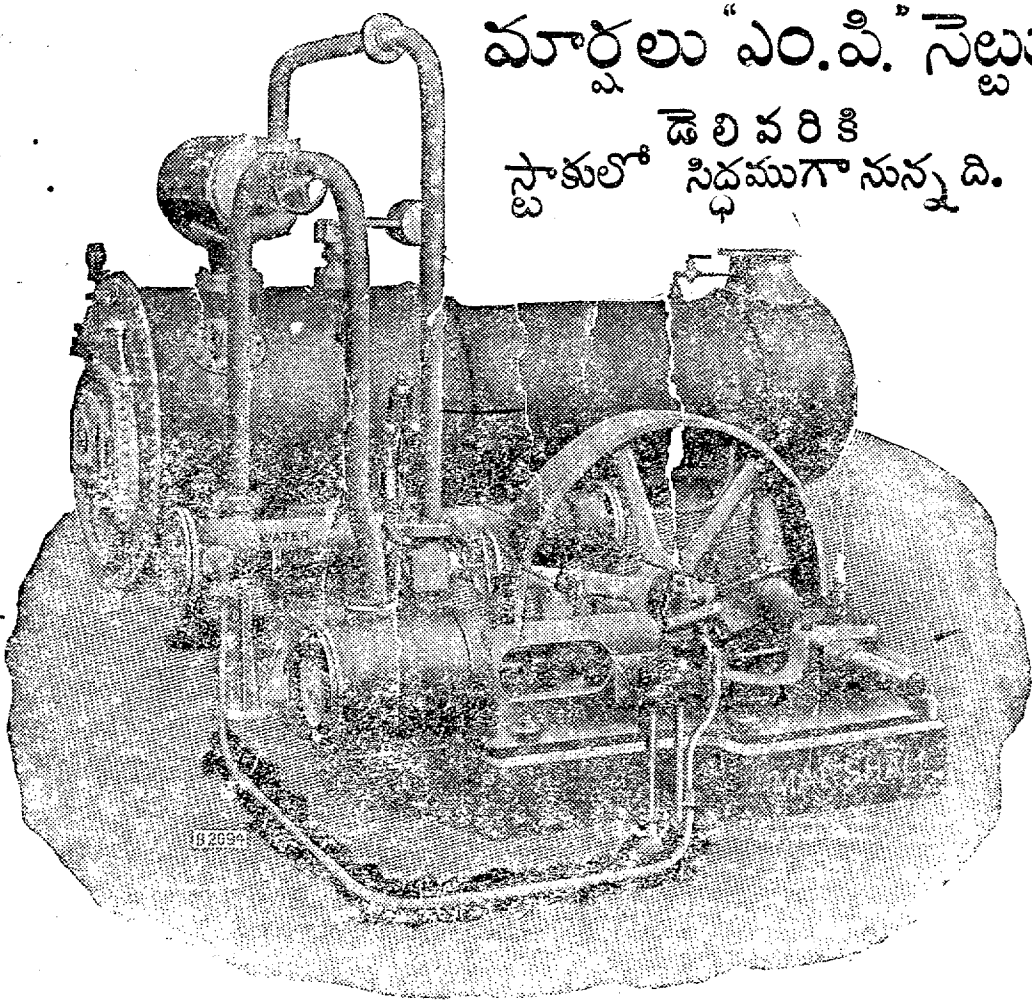

310132

వతిదినము ప్రకటింపబడును

Vol. 7. { యెన్నవట్టణము 1921 వ సం॥రం మార్చి నెల 9 తేది బుధవారము } No. 280
సంపుటము. 2 { రాధినామ సంవత్సర మాఖ మాస బహుళ అమావాస్య 30. } సంచిక ౨౮౦

మార్వలు "ఎం.పి." నెట్టు

డెలివరికి
స్టాకులో సిద్ధముగా నున్నది.

అమృతాంజనము

శరీరనొప్పులకు ప్రసిద్ధి కెక్కినది. ఇతర వీరిధమైన నొప్పులను కూడ మా అమృతాంజనమును వాడి నంత మాత్రమున దూరమగును. మొదల నెల 0-10-0 లగాలు.

మోహినితైలము

సీసా 1-8 0-12-0.

తామరతైలము

డబ్బీ 1-8 0-8-0

వండ్లపొడి

డబ్బీ 1-8 0-2-0

అమృతాంజనం బిడో,

బొంబాయి నగరము

బాయిలర్లు, ఎంజిను, సూపర్ హీటరు, స్టీం, వాటర్ పైపింగు మొదలగువాటిలో పయిన ఉండునది మార్వలు "ఎం. పి." మార్చి నెట్టు యొక్క వివరణము ధరలకు ఇతర వివరములకు ఈ దిగువ చిరునామాకు దరఖాస్తు లంపుకొనవలెను. 1806

మార్వలు సన్సు & కో (ఇండియా) లిమిటెడ్

బాన్ డస్: బెజవాడా, తంజావూరు. నెం. 9. నెకండు లైను బీచ్, మదరాసు.

(2129) మణిఆయిల్
అయోరాలోగ్యాల్ ఫ్యాక్టరీ లైలము (ప్రతీకూతం ఉత్పాదకము)
కేసామనకు చురుకుదామును ఫుట్టింకి బలహీనమైన
కోగములకు బలమనిచ్చును. కేసామ, కేసా, కాజా, కండ్లు,
నీటికి గలగు మంటల కేసామనుకేసి మెడమను చల్లకేయము.
శ్వాసకోశరీతిమలలోని దుర్వాసలనును క్రొవ్వను ఈ మానె దుద్దు
కుచే కరగించు. నెత్తికి చురుకులతో తగ్గించుటకు చాలక యెం
డుమలతో నాక మృదత్వము నిచ్చి కన్న కళింపదు.
వైద్యకాశ్రమి మణిశంకర్ గోవిందజీ,
అధికారిగనూ కోవ.భాంయం, 267, బ్రాహ్మ, మణిశాన

టోకుగా తీయనట్టి వర్తకులకు, ముఖానాదారులకు ఇది మంచిసమయము!
జిన్ను! జిన్ను!! జిన్ను!!!
ఇప్పుడే వచ్చినది.
మేలైన రకము పాన. ఒకటికి రూ॥ 110. చిల్లరగా తీసిన తులము ఒకటి రూ॥ 3.
ప్యాకింగు, పోస్టుఖర్చులు ప్రత్యేకము.
కక్షిణుడు దరఖాస్తులకు ఈ క్రింది ఉపనామాకు సంపుకొనరు.
Manager, William & Co., 109 Frere Road, BOMBAY.

అమృతాంజనం డిపోవారి ఖోషధాలయమునందు అమృతాంజనం తామరతయిలం మోహినితం
దంతమార్జము మొదలగు ముఖ్యోషధములే గాక ఇతరము లగు మందులు కూడ అనేకము
కావలసినవారు కేటలాగును తెప్పించి చూడవచ్చును. కేటలాగును కోరినచో తక్షణం పంపెదవ

బ్రహ్మశ్రీ ఆయుర్వేదరత్న, వందీర, N. V. శ్రీరామాచార్యులు, Ph. D. Sc. గారిచే శాస్త్రోక్తముగ రియూరేషన్ చేయబడి
ద్రావిడాయుర్వేద వందీర ధమ్మోనమునను, విస్త్రుతదర్శనస్థానమునను, శ్లాఘాపూర్వకముగ మొదటితరగతిలో యోగ్యతాపత్రికను పొందిన

సిద్ధ కల్ప మ క ర ధ్వ జ ము

(2775)

వైద్యప్రపంచమున అత్యుత్తమముగ నున్న వైద్య రియూరేషన్ చేయబడినది. నవీనములైనవిగాని, పురాతనములైనవిగాని, సర్వవిధములైన వ్యాధులకు సుఖయోగింపబడినవి. (సాచీన ముహూర్తలలో చెప్పబడిన అనమానమైన ఈ ఔషధము ఆయుర్వేదోధ్యమచే చక్కగ తరికిలింపబడి మెచ్చబడినది. అశాస్త్రోగ్యముచే సౌఖ్యహీనలగు నకలవసామాన్యమునకు జీవోష్ణమును చెప్పబడి నేలాటి యాతేజసము నుండదు. ఈ ఔషధమువలన సంపూర్ణముగ నిద్రయును వ్యాధుల నివరణము—నరములకు నత్తునలేపోవుట, పాద మొదలగు చర్మవ్యాధులు, ఉత్సాహములేకుండ, బ్రాహ్మకేతకగ్గుట, ఆకలియందగించుట, పొందుకోగూ, వాపు, కీళ్ళుట్టు, కీళ్ళుసెత్తులు, పక్షిచాతము, అతియోర్మియు మొదలగు మూర్ఖివ్యాధులు, మూలవ్యాధి, కాశవ్యాధి, అమలీక్షము అనగు అత్యవ్యాధులకు, క్రిమీహము (అంటువ్యాధులు) కొరకు మొదలగు దుష్టక్రియలందలమై అన్నివిధములైన చర్మవ్యాధులకు శ్రీలక్ష్మణుని న్యూనాధిక ముఖరక్తస్రావములను, ముఖకాలమున కలగు కుబులను పోగొట్టును. ఇంతే గాదు:—నరవిధవ్యాధులకు పోగొట్టి నేనామునకు తేజస్సును బలము నిచ్చి ఆరోగ్యమును కలుగజేయగలిగిన ఔషధములలో నిదానంబైనది. బాల్యమున దురభ్యాసముచే లభ్యమగు శుక్లవర్ణము మొదలుగాగల పురుషవర్ణమునకు అవశ్యము కలుగజేయు వ్యాధులకు తుదకుట్ట పోగొట్టుచుండు ఇది ఒక్కయే యిది నోకిరి చెప్పదగినదని. నేనామున చెదనీకను పోగొట్టి, శుద్ధమైన రక్తమును కలుగజేసి కీరీదాహ్యమును, ఆయుర్వృద్ధిని ఇచ్చునట్టి ఈ ఔషధము దివ్యౌషధము. ఇది మరకరభయముగమున చేర్చబడు వస్తువులనే గాక నింకను వివిధ గల మార్మములు, స్వర్ణము, అనాములము, అనేకమూలికాతిశేషము అను ద్రవ్య పంచుడినది. ఈ ఔషధమును, కాల తేజ దేవతాత్వాధిపత్యములకు గనుపించగ, కథ్యనియమున లేక శ్రీ పునమ లెకరై:ను రసాయనము (Tonic) క నుకయోగించ దిగును. మందుకు పుచ్చుకొను ప్రకారమును, పథ్యవిశేషములకు మందులెండు ప్రత్యేకముగ తంపబడును. ఒకమానములోనే సంపూర్ణగుణమును కలుగజేయు, (60) అవధిమాత్రము గల యోజుడిని, 10—0—0 యాచరియే. రసాలాభ్యులు ప్రత్యేకము.

రంతి విలాసము: విలాసము.—మదరాసు ఆయుర్వేద ఔషధశాల. తపాలాపెట్టె నం. 151 రు. మదరాసు.
“ఓల్పుమ్” మద్రాసు.

జాబులు

I
ఆంధ్రసాదకులకు విజ్ఞప్తి
శామియును విద్యాధియును కొందఱుండే (కుత్తిప్ప) తి. గంగీతమక శ్రోతిపేటియో సారస్వతచాత్ర వాక్కి రాది వివిధవిషయములకు గూర్చిన చర్యలకుఁ బ్రత్యేక ముఁ తక్ష క్రితకారంభించిరి. నేనందు నేతకుఁడనుగానంది తనిచేయు చున్నాను. పూర్వక క్రిత కొక్కడఁగా విద్యాధియు సంపాదకుఁగా నేర్పడినాడు. వారము దినములలో మొదటి సంధిక విజయవగరమునందే వెలువడును.
నేను తెలుక క్రాంతక విజయవగరాధీశు లై: శ్రీయం కు శ్రీరంగజేతరామలవారి (సోత్సాహంతుఁ గల్గిని ఉత్స వ్వులయందు సంగీత గ్రంథరాజములకుఁ జెలఁచునఁ బ్రత్యేక ము (ద్రావి డొన్ని అరుదైన సాహిత్యగ్రంథములకు కూడ నేర్పి ప్రకటింపబడుతూల భారతీ యను మాతృకృత వార:భిం చిరిని. ఆతరువాతనుండ దురదృష్టవశమున శ్రీరంగజేతరామల వారి నివ్యాసము జెందిరి. నేను వైర్యము జెంది రాం భారతీని ప్రకటింప యత్నించుటయు అంతలోఁ గొన్ని చి త్తులు కలిగి నా వాక్కికన్యములు గూడ సంభవించుటయు నా పటుంబులలో నొకటి వెనుకటిగా నాలు నిండు జీత ములు తరలబుయు కడతటికి నాభార్యకూడ పుణ్యలోకము ను జెందులయొక కటకీంబినది. ఇది రెండు సంవత్సరములు ఈ నడుమ జరిగిన వృత్తాంతము. ఇంతకంటె నా దుఃఖచరితమును తెప్పి విసిగించును. ఇటువంటి దుఃఖాతిరేకముచే భూభారతి అనివార్యముగా నాగిపోయినది.
ఇప్పుడు కలింగ విజయవగరమున శ్రీ మహారాజావారి సంగీత కళాశాలయందు అధ్యాపకందేవు నాచున్నాను. ఇక్కడనుండి సంగీత సాహిత్యమాతృకృతగా భూభారతీని ప్రక ణించెదను. ఆర్యభద్రకు భూభారతీ చందాదారుల తుదితము గాఁ బంపెదను. ఆంధ్రసాదకు లీరెండు క్రితలను ఆదరించి నాంబుందు దయకు నహించఁ బ్రార్థించుచున్నాను.
విజయవగరం. జగన్నాథ కర్త.

II

నల్లమందు
అయ్యా, ఇండియా ప్రభుత్వమువారు చాలకామనఁడి చునదేములో నల్లమందును తయారు చేసి దానిని చాలా చుట్టుకు చీనాజేతులో నిక్రమించుచున్నాడు. ఇటీవల చీనా ప్రభుత్వమువారు నల్లమందు ఉపయోగము వైద్యలో తగ్గించుకలెనని నిశ్చయించి దానిపైకినమలి తప్పును నిధించిరి. ఇందునల్ల నల్లమందు ఖరీదు చీనాలో ఎక్కువదగుటచే ప్రజలు నల్లమందు కొనుట కిష్టించి. ఇండియా దొరతనము వారు తమ నల్లమందును చెల్లిం చు కొనుటకు నేర వారితో, చీనా దొరతనమువారు నిధించిన నల్లమందు తన్నున తామే ఇచ్చుకొని, తక్కువ ధరకు అమ్మి, నల్లమందు సంతకు చెల్లించుకొనవలసి వచ్చెను. తరువాత ఈనల్లమందు దిగుతతి తన్ను విషయమై అనేక చర్యలు ఇండియా దొరతనమువారికి, చీనా దొరతనమువారికి జరగెను. తుదకు ఇండియా దొరతన మువారు చీనాలో నల్లమందు దిగుతుతి చేయుట ప్రయత్నగా నుండఁ యత్నికొనిరి. ఇందువలనగా ఇండియా దొరతనము లోకి నల్లమందు దిగుతుతి చేయుట ప్రయత్నగా తగ్గిం 9. ఇందువలనగా ఇండియా దొరతనమువారి కుకొట్టుకుంటి రెండుకొట్టుక దిగిపోయి ది. ఇట్లు వైద్య ఇవ్వకు నల్లమందు తచ్చుచున్నను, హిం

కలిపోను నం. 291. రంతి విలాసము:- ఆల్ సిల్ కుస్

స్థాపితము—1860-వ సం॥రం.

ధనమల్ చల్లారాం సిల్కు-హౌస్

టోకుగాను చిల్లరగాను జపాను, చీనా, ఇండియా, ఇంగ్లండు మొదలగు దేశముల పట్టులో తయారుచేయబడిన చీరెలు, రవికెలు, జాకెట్లు మొదలగునవియు, పురుషులకు కావలసిన పట్టువస్త్రములు, నిజారు, కోటుకు కావలసిన పట్టు జవిలి దిను సులు, ఇంగ్లీషువూలక, నూలు జవిలి దినుసులు మొదలగు వాటితో వ్యాపారము చేయుచున్నారు.

నం. 46, రత్నవజ్రాబు కోడ్డు, బార్లిహౌసు, మదరాసు.

III

యాతేమునకు ఇతరులపాతకమున్న చీనావారి భావతే యు (తెలుగులులో) తోచుకున్నది గడక మేను దాని కొన్నకొంటిని నుకదొరతనమువారు ప్రాప్తుచున్నాడు.
యన భావగు వారై సంత మౌరముననే ఇంత అభియాస ము జోవార్యమును వాచిన ఇ డియా (తెలుగులువారు వారి తరిపాలన క్రిందయన్న మనయిడల ఎక్కడు అభియాసమును చూపించుట స్వభావమై యుండకలెను. చీనాజేతులపై కని కరము బూని తత్తు వదార్చమైన నల్లమందును వారిచే మార్పిం చు ప్రయత్నమును కొనసాగించు నిమిత్తమై వదయుచుకొట్టు రూపాయల వదులుకొనుచున్న ఇండియా ప్రభుత్వమువారు,కను తరిపాలన క్రిందయన్న హిందువులను తమతరచువు రాబడి తగ్గి పోవునకు భయముచేత (తానిభోతులుగాను, నల్లమందు బాహిలగాను ఉంచుటకు ప్రయత్నములు చూడ నమల ఆప్య ర్థ్య కరములుగా నున్నది. ఇండియా ప్రభుత్వమువారికి చీనా వారు హిందువులకంటె ఎట్లు నెత్తిపై చుట్టుచులైరో మనకు గోచరింతున్నది. నల్లమందు రాబడితగ్గి భూర్తి గలవించుచున్నది. ఆరాబడిని మర ఎటులనో నర్తికొనినాడు గదా! ఈ సారాయి గంబాయి రాబడి తగ్గించి ఎట్లు వీలచేయరాదు. దొరతనమువారే హిందూజేత్ర భాగకొరినయిడల అట్లుచేయుట అత్యవసరము. ఇప్పుడు జోభిమానులు (తాగుదును మునిపించుటకు ప్రయత్నములు చేయుచుండ, ప్రజలు అందులకు నిడ్డునుగా యుండి, దొరతనమువారి ఉద్యోగములు కొందరు అట్టి ప్రయ త్నములు కొనసాగించుటకు సాధ్యమైనంత ప్రయత్నములు చేయుచుండుట కను విచారకరముగా నున్నది. ఈ ఉద్యో గుల యత్నములు దొరతనమువారి అజ్ఞానసారముగానే జరగు చున్నయిడల దొరతనమువారు హిందువులకు తమ అధికర్యము (క్రింద ఉన్న హిందువులకు, చీనావారికంటె గూడ తక్కువ కొర్యావ్యవహార, తక్కువ అభియాసముతోను చూచుచున్న టు నక్కయిదు.
విజయవగరము, 28-2-21 అద్దంకి శేషగిరీరావు.

రాత్రి నాడు సంవత్సర మాఘ శుద్ధ చతుర్థి నాడు ఆంధ్ర సంవత్సర గ్రంథాలయ తక్షమున “శ్రీ కృష్ణవేదరాం, వాక్యాధి పేక్షన మహాత్మ్యము” శేషుషేష ములలో జనుకరదముగ జరిగియుండెను. సాయంతన మగుటయేరదత్తగ

హిందము నాంధ్రభాషాభి మానుల (గిక్కిరిసి యుండెను రదంతనము గ్రంథాలయపు వార్తకర్తయగు మ.రా.శ్రీ. ఆదిరాజు వీరభద్రరావుగారు సభాపేక్షపై వెక్కిరిచి పుచ్చుచునాంబుకంటె, నభ్యుదయి పుచ్చుచున్న శ్రీకృష్ణ వేదరాంబులవారి కటమును నభ్యులవలూపి, దానినిగూర్చి యొ కింత ముచ్చటించుచు నభూజమువారి (సార్వజ సంగీతంబి రమ యుభయమైన కాలమును తెప్పించి కేతలము భాషాభిమాన ముతో నుతిరముగ నాతలమును (ద్రావి యొనగిన మరరాశ్రీ కలరగుంట ప్రసాదరావుగారికి నభూజమువారి వచమున రియ కృతజ్ఞతాభివందనములను చెలిసిరి. అటుపై నేతకృతభావార్థ్యక మమును నిర్వహించుగా నడిపింక గావ్యకంఠాది విదదాంబులు లకు బ్రశ్రీ.అంబులసోమయాజుల గనుతతి కాశ్రీగారిని గోరి రి. నభ్యులు తదే యానందమును కరత్యాకథ్యులచే గనుతరక శ్రీకాశ్రీగారు గానవాదకత్వము వహించిరి. అగ్రానవాదకరు ల (వారంభోక వ్యాసము కను గంభీరముగను ఉత్సాహ జనక ముగను నంధికహిందూవృద్ధులమరణముగ నుండెను. (శ్రీకాశ్రీ గారు “భారతమునకురదించినప్ప యో రాజరాజా?” నునంక మునుగూర్చి చర్చించి నహేతుకముగ భారతకర్తృత్వము నన్ను యం యంత నిరూపించి వదవడి గ్రంథాలయోద్యమమునుగూర్చి కొంత నడిచి రియ స్థాన ములకరించిరి. అనంతరము ఇష్టానుయాయాస్కూలులో నాంధ్రోకభాషములగు బ్ర. (కీబుర) ను(అ న్నాన్యకాశ్రీగారు శ్రీ రాంబులవారి మహిమనాడుతమ మతాభిమానమును నుగురువుంబములకు భాషా వైద్యుడమును తగ్గించుకొన్న కన్యకత్వముల జరిపిరి. వీరియవార మహిమములు కాతేజయ దుహిత్యయులగు జురరాశ్రీ, రామరావు లి. పి. గారు ఆంధ్రసారస్వతమును గురించి యర్థకవికేతనాపేక్షమైన యొక వ్యాసమును జరిపిరి. రామరావుకంటెగాను ఆంధ్రసార స్వతచరిత్రను నాల్గు నిభాగములగ చేసి యొక్కొక్కదేశముం దు (తలవకున్న కవులను గల యధికములకు నాబ్బుచుండు యన భోకదలను చక్కగ వివరించిరి. (ద్రావీ) కటవులము కృంగారరసాలబాలములకు ప్రబంధముగ నేగని జోభాభ్యురము వారకంటె లకు ప్రబంధముల నిర్వహకరిపిరి. పింగతి మూర్ఖ నాద్యుని రాధుసాందేహియమంటి శేష కావ్యములు రసకత్త రములు కావం వీరిభి.రామకవి. అట్టివంధము లాంగమునం దును తేవనమును నిర్వహదాంకము. విజయవగరమున నేగినవాధి క్రతులు, వక్రల యభి.రామములకు చర్చించి కృంగారవాక్యము

తెలకు స్వరాజ్యనిధి:— కాంగ్రెసు స్వరూపి నీ.
రాజగోపాలాచార్యులవారు తెలుగు స్వరాజ్యనిధి నడుపుదురు.
[వాయుడు నిరోధమునకు వాతీయోద్యమము నుండును] విశ్
సించు నని చూపి స్వరాజ్యార్థికి తా గడుగునరును తెలియ
స్వరాజ్యోద్యమ కార్యక్రమమును సమర్థనరును నుండిన తననరు
యము నున నున కామితార్థము నెఱవేరునని చెప్పి యుండు
తెలుపుచుండి కృతార్థులగుచు, కార్యకర్తల నుననరు. ఈ
చిత్తజేయునరు స్వరాజ్యకార్యమునకు లక్ష్యమునరునరు
యము అర్థమేసిరి, అనకు నుండు తెలుగు కార్యకర్తలని ధనము
యము నుండి, (ప్ర) కార్యకర్తలని, నున నుండునరు స్వర
యమునరునరు, నుండు నుండునరు నుండునరునరునరు
చుండునరు నుండునరు, నుండునరునరునరునరునరునరు
కర్మియరు. తెలుగునరు స్వరకార్యము నుండునరునరు
కలదిగనరునరు కాదు. స్వరాజ్య, పాపి వాటి పాపి
నిన్నును. ఈ స్వరకార్యమునరునరునరునరు
యము. క్రింది తెలుగునరునరునరునరు. నుండునరు
చారునరు, కాంగ్రెసు కార్యకర్తలని, కర్మియరు.

ఆంధ్ర ప్రదేశ్

1921-వ సం॥ మార్చి నెల 9-వ తేది
బుధవారము.

మాటలు: చేతలు

హైదరాబాద్‌లోని విచారణశాఖకుంద నిర్బంధింపబడిన వారిని, మార్షలులా కోర్టులచే శిక్ష విధింపబడినవారిని, వెంటనే విడిచిపెట్టవలయుననియు, అటుల గావించని యడల వారిని న్యాయస్థానములలో సక్రమముగ విచారించవలయుననియు, సర్దారు జోగ్గింద్రసింగుగారు ప్లేటు కొన్నిలు సభలో నొక తీర్మానమును ప్రతిపాదించిరి. మార్షలులా శిక్షలను సరిజూచుటకు ఇరువురు హైకోర్టు జడ్జి లిడివరకు నియమింపబడిరి. కాని వారు ప్రాసిక్యూటర్ సాక్ష్యము మీదనే ఆధారపడియుండవలెను. నిర్బంధితుల పక్షమున వారు సాక్ష్యమును విచారించును. కాను పరీక్ష కవకాశములేదు. అట్టితరీ, న్యాయముజరుగుటకు వీలెంత మాత్రములేదు. రాజనీతి ననుసరించి, నిర్బంధితులలో పలుకుబడిగలవారిని మాత్రమే అధికారులు విడిచిపెట్టిరిగాని, జోగ్గింద్రసింగుగారు చెప్పినట్లు, బీదజనులు కారాగృహములలో నిడుమలబడుచున్నారు. నిర్బంధితులందరును స్వరాజ్య సంపాదనాభిలాష పెచ్చుపెరుగుటచేతనే కష్టముల పాలయిరి. స్వరాజ్యాశయమును ప్రభుత్వమువారే ప్రతిపాదించెడి ఈ తరుణమున వారినికను కారాగృహములలో నుంచనేల నని, జోగ్గింద్రసింగుగారు రడిగిరి. సిక్కులనేకులు, అధికారులు జూపిన యాశల ననుసరించి కనడాకు వెడలగ, వారిని ఆదేశములో నడుగుపెట్ట నీయక కనడా ప్రభుత్వమువారు తిరిగి పంపివైచిరి. అంతట సిక్కు లాశాభంగులై వచ్చిన పిమ్మట, కొంతకాల వరము కలకత్తాలో గలిగెను. అట్టి వారి నింకను జయలులో నుంచుట పాడిగాదని జోగ్గింద్రసింగుగారు విన్నవించిరి. ప్రభుత్వమువారు గూడ జరిగిన సంగతుల కిదివరకు విచారము జూపియుండిరి. అట్టి విచారము ఫలదాయకమై దేశములో ప్రబలిన అశాంతి దగ్గుటకును వెనుకటి సంగతుల నెల్లరును మరుచుటకు వీలగునటులను, నిర్బంధితుల నెల్లరును వెంటనే విడిచి పెట్టుట ఆవశ్యకమని సింగుగారు హెచ్చరించిరి.

జోగ్గింద్రసింగుగారు, అధికారులకు ప్రియులు. అలివాదులుగారు. అట్టివారి హితము నాలకించుట ప్రభుత్వమువారి ధర్మమైయుండెను. సర్ విలియం విక్ సెంటుగారిదివరకు సూచించిన విచారము, ఎంతవరకు హృదయాంతరాళమునుండి వెలువడినదియు కనుగొనుటకు వీలుగలిగెడిది. విక్ సెంటుగారి తీర్మానము సంగీకరించుటకు మారుగ, రాము వెనుక జూపిన విచారమునకు సమాధానము జెప్పవొడంగిరి. దేశములో ప్రబలిన దుస్థితికి ప్రభుత్వమువారొక్కరే బాధ్యులు గారనియు, ప్రజలును అధికారులును కూడ దుష్కార్యములకు పాల్పడిరనియు, అందుచే ప్రభుత్వమువారొక్కరిని మాత్రమే నిందించుట పాడిగాదనియు, విక్ సెంటుగారు నుడివిరి. తుదకు ప్లేటు కొన్నిలు సభలోని ఆచారము ప్రకారము, జోగ్గింద్రసింగుగారు తమ తీర్మానము నుపసంహరించుకొనిరి. సర్ విలియం

విక్ సెంటుగారి వాక్యములబట్టి వారిదివరకు జూపిన విచారము హృదయపూర్వకముగాదని తేటపడుచున్నది. మాటలకును చేతలకును సామరస్యము గుడిరినప్పుడే, అనుతాపమునకు విలువయుండును. తాత్కాలిక తంత్రోపాయములచే, ఘన సమస్యలు పరిష్కారము గాజాలవు.

ఆయకట్టుభూములు - కట్టుబడిధర

ఆయకట్టు భూముల విషయము జిల్లా గ్రామములందు జరుగుచున్న యాంధ్రోళనము రయితాంగమునకు విదితము. 1917 వ సంవత్సరమునందు ఆయకట్టునుండి వేలయకరములను తొలగించునటులు ప్రకటించబడినది. రయితుల యాంధ్రోళనము వలన నీ యేర్పాటునందు కొంత మార్పు గలిగి మొత్తమున 17,000 యకరములను తగ్గించుటకు నిర్ణయింపబడినది. ఇప్పుడు ప్రభుత్వము నిర్ణయించిన ప్రత్యేకాధికారులు ప్రతి గ్రామమునందును పల్లపు తరగతికింద కొంత యును మెట్టతరగతికింద కొంతయును భూమిని నిర్ణయించుచున్నారు. పల్లపు తరగతికింద తేరిన ఖండమున కంతయును నీటి పారుదలతో నిమిత్తము లేకను నీటితీరువను చెల్లించవలయును. యెకరమునకు రూ 25 కాని రూ 12-8-0 మూల్యమును చెల్లించవలయును. ఈ భూముల కిదివరకే తీరువను సిస్తును రయితులు చెల్లించుచున్నారు. ఈ క్రొత్త మూల్యమును వసూలుచేయు జనదని రామచంద్రరావు పంతులుగారు కాననసభయందు పాడించిన తీర్మానము నిరాకరింపబడుట శోచనీయము. రామచంద్రరావుగారు ప్రత్యేక కాఫా వ్యయమునకుగాని మెరకభూముల ప్రతిఫలము నిమిత్తముగాని కాలవల నిమిత్తముగాని మూల్యమును నిర్ణయించుట యనుచితమనియును ధర్మ విరుద్ధమనియును వాదించిరి. ఖండమున కంతకును మూల్యమును చెల్లించవలయు నను నిర్బంధము విరుద్ధముగ నున్నది. నీటి వసతికి రయితులు తీరువను చెల్లించుచున్నారు. జిరాయతికి భూమి సిస్తును చెల్లించుచున్నారు. ఈ క్రొత్త మూల్యము దేనికో మాత్రము తెలియకున్నది. రాజ్య పాలనమునకు ద్రవ్యమవసరమని ప్రభుత్వము తోచినటులు పన్నులను వేయజాలను. రామచంద్రరావుగారి తీర్మానమునకు ప్రతికూలురు 26 మందియును ననుకూలురు 19 మందియును తేలిరి. సర్ పి. త్యాగరాయశెట్టిగారు రామారాయనింగారు సుబ్బరాయలు రెడ్డిగారు ప్రతికూలించిరి. కూర్మా వెంకటరెడ్డి నాయుడుగారు సమయమునందు హాజరుగ నుండలేదు. రయితులు ప్రతినిధులు చూపుచున్న నిర్లక్ష్యభావమును గమనించి కర్తవ్యమును నిర్ణయించుకొనుట యవసరము.

పబ్లిక్‌వర్క్స్ కాఫి

1919-20 సంవత్సరమునందు, 279 క్రాయింగులను, కక సలేటింగు ఆర్కి-టెక్టు తయారు జేసెను. 165½ లక్షల విలువ గలిగిన 75 ఎస్టిమేటులు శరీరీలించబడెను. ఎలిక్ట్రికలు ఏర్పాటులను 665 టిని, ఈ కాఫివారు పరిక్షించిరి. మద్రాసు రాష్ట్రమున ఎలిక్ట్రి సిటీని ప్రజలెక్కుడుగ నుపయోగించుచున్నారు. అట్టివారిసంఖ్య చెన్నపురిలో విశేషాధిక్యము జూపెను. ఇందువలన పట్టణములో పలు భాగములలో క్రొత్త సబ్స్టేషనులను నెలకొల్పుట యావశ్యక మగుచున్నది. చెన్నపట్టణమున విదుచ్ఛక్తి దీపములు నూరుమైళ్లు పొడవున వ్యాపించియున్నవి. 3708 దీపములకు వైగనున్నవి.

ప్రధాన పట్టణేతర భాగములలో విద్యుచ్ఛక్తి ఏర్పాటును నెలకొల్పుటకు ప్రజలనేకులు గోరుచున్నారు. ప్రయివేటు స్టాంటులు 79 నుండి 149 వరకు బెరిగెను. నాగరిక మభివృద్ధి జెందుచున్నదనుట కివి చిహ్నములని నివేదికము సూచించుచున్నది. నివేదికవత్సరమున 147,380 రూపాయలు ఎలెక్ట్రిక్కులకు పనులక్రింద వ్యయపరుపబడెను. పబ్లిక్ వర్క్స్ కాఫివారు 1329015 విలువగల ఎలెక్ట్రిక్కుల ఏర్పాటుల గావించెను వీనిని కొనసాగించుటకు 114,021 రూపాయలువ్యయమయ్యెను. వీరియాజమాన్యమున 2747 దీపములును 8725 దీపములును, 45 మోటారులును, పనిచేయుచున్నవి. భవననిర్మాణము మొదలగు పనులక్రింద 65 లక్షలు ఖర్చు అయ్యెను. నివేదికవత్సరమున విజయనగరం, బందరు, ఏలూరు, ఈరోడ్డు, ఉదకమండలం, శ్రీనిల్లిపుత్తూరు, తిరుపతి, పట్టణములలో నీటిసప్లయ ఏర్పాటులు పూర్తయ్యెను. 29 మ్యునిసిపలు సంఘములలో నీటిసప్లయ ఏర్పాటులు తిన్నగ నడుచుచుండెను. మరి కొన్నింటిలో పరిశోధనలు జరుగుచున్నవి. కొన్నింటిలో, ఇదివరకున్న నీటి సప్లయ ఏర్పాటుల నింకను చక్క-బరుచుటకు ప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి. జిల్లాబోర్డు రైల్వేలలో బెజవాడ బందరు రైలుకు నివేదికవత్సరమున మొత్తపు ఆదాయము 479,357 రూపాయలు చేకూరెను. నికరాదాయము రు 263 416 లు లభించెను. 100 కి 11.69 వంతున లాభము గలిగెను. తెనాలి రేపల్లె రైలుకు మొత్తపు ఆదాయము రు 1,20,781 లు. నికరాదాయము రు 60,391 లు. 100 కి 4.06 వంతున లాభము వచ్చెను.

ఎస్టేట్సుల్యాండు చట్టము

1919-20 సంవత్సరము అనగ 1329 ఫసలి యందు, పైచట్టము క్రింద 20881 వ్యాజ్యములును, 99636 దరఖాస్తులును దాఖలయ్యెను. పెనుకటి వత్సరమునకన్న నివితక్కువుగనున్నవి. కడప, అనంతపురం, బళ్లారి జిల్లాలలో మిగుల కొలది వ్యాజ్యములు మాత్రమే దాఖలయ్యెను. కర్నూలు నందు వ్యాజ్యము లనే దాఖలు కాలేదు. గంజాము నెల్లూరు జిల్లాలలో వ్యాజ్యముల సంఖ్య హెచ్చెను. విశాఖపట్టణము, గోదావరి, కృష్ణా, గుంటూరు, చిత్తూరు మొదలగు జిల్లాలలో, దాఖలయిన వ్యాజ్యముల సంఖ్య వెనుకటికన్న తగ్గిపోయెను. కడప, బళ్లారి, కర్నూలు, అనంతపుర మండలములలో దరఖాస్తులు దాదాపు లేనేలేవని చెప్పవచ్చును. దరఖాస్తులు ఎరిమిది జిల్లాలలో హెచ్చెను. 9 జిల్లాలలో తగ్గిపోయెను. కృష్ణా జిల్లాలో దరఖాస్తులు చాల హెచ్చుగ నుండెను. గంజాము, చిత్తూరు మండలములలో చాలవరకు దగ్గెను. విచారణ జరుగక నిలువలో నున్న వ్యాజ్యములు, దరఖాస్తులసంఖ్య, గంజాము, విశాఖపట్టణము, నెల్లూరు, కృష్ణా, చిత్తూరు మొదలగు జిల్లాలలో విశేషముగ నుండెను. కలెక్టరులు పాత కేసులను త్వరలో ఫయిసలు జేయవలయు నని, రివిన్యూబోర్డువారు హెచ్చరించిరి. సిస్తు బాకీని రాబట్టుటలో, భూములు మిగుల స్వల్పధరలకు వేలము పడెనని, నివేదిక సూచించుచున్నది. గంజాము జిల్లాలో కొందరు రయితులు తమ జిరాయితి హక్కులను వర్తకులవరము జేయచున్నటుల, ఆజిల్లా కలెక్టరుగారు తెలిపిరి. ఈఫస లీలో 50 సెకండు అప్పీళ్లును, నలువది రివిజ్ పిటీషనులును రివిన్యూబోర్డువారి ఎదుట దాఖలయ్యెను. అవి యన్నియు, పరిష్కరింపబడెను.

కొల్లాపూరు మహారాజుగారు

బొంబాయిరాష్ట్రమున ఆభివృద్ధి కడుపడెడి వారిలో, కొల్లాపూరు మహారాజుగారు రగ్ర గణ్యులు. వీరుజన్మిస్తుపక్షమునకు కట్టు గొమ్ములు. వీరు ఆంతరంగికముగ పంపిన ప్రకటనమును బొంబాయి క్రానికలు పత్రిక ప్రచురించినది. ఇది నిజమయియుండదని, సోషలు రిఫార్మరు పత్రిక తలంచుచున్నది. నిజమయినను నాశ్వర్యపడ నవసరముండదు. సహాయ నిరాకరణోద్యమము నణచి వైచుటకు, మిలిటరీపోలీసు వారి నుపయోగింపనందులకు, మహారాజుగారి ప్రకటనమున మిగుల విచారము జూపుచున్నారు. వ్యవసాయదారులును, జాగీర్దారులును ఈనాండారులును కలసి అసహాయోద్యమమును నశింపజేయవలయునని, వీరు గోరుచున్నారు. ఇట్టి వారిని కలిపి ప్రభుత్వమువారిక పార్టీని తయారు చేయవలయునట. సిడెహం ప్రభువుగూడ తమ సూచనల కంగీకరించుచు, మహారాజుగారి కొక లేఖను వ్రాసిరిట. తమ కిప్పటి రాజకీయవిషయములు తెలియవని మహారాజుగారే అంగీకరించుచున్నారు. ఏమియు తెలియకనే, వీరు ప్రతిక్రియలను మాత్రము సూచించుచున్నారు. అతివాదులందరును బ్రాహ్మణులే గాన, బ్రాహ్మణేతరుల సహాయమును పొందుడని, వీరు దొరతనము వారిని హెచ్చరించుచున్నారు. బ్రాహ్మణులను, జాతీయవాదులను అణగద్రొక్కుటకు, వీరింకను మరి కొన్ని మార్గములను సూచించుచున్నారు. వీరిని బోలువారు చెన్నరాష్ట్రమున గూడ గలరు. అవుననిన, కాదనువారు ఎక్కడనయినను నుందురు. అందుచే దేశాభివృద్ధి నడ్డగించువారి జూచి నాశ్వర్యపడనక్కరలేదు. వీరివలన దేశమునకు నష్టమునకన్న లాభ మెక్కువగ గలదు. ప్రతి కూలుర విజృంభణము వలన, జాతీయోద్యమ మెక్కుడు వికాసము జూపగలుగును.

వేతనసంఘము

వేతనముల గూర్చి పరిశీలించుట కేర్పడిన శాసనసభోపసంఘమువారి సూచనలను, ఇంతకు మున్ను వివరించెయింటిమి. భిన్నాభిప్రాయముల దెలిపిన కొందరు సభ్యుల సూచనలు వింతగ నున్నవి. డాక్టరు స్టేటరుగారు, గుమాస్తాలకు ప్రారంభ వేతనమును హెచ్చుజేయుట కిష్టపడుట లేదు. వలనన, ముప్పదివత్సరములవరకు, వారికి కుటుంబబాధ్యత ఏర్పడదనియు, అంతవరకును వారి కావ్యయము చాలుననియు, గ్రామాధికారుల వనిని వేతనము, లేకుండ నిర్వహింపని చోటులలో కరణం మునసబుల వనులను ఒకరి కే నేర్పాటు జేయవచ్చుననియు, వీరు తెలిపిరి. ఆహారపదార్థముల ధరలు చాలవరకు తగ్గిపోవుటచే, ఉద్యోగుల వేతనములను హెచ్చుజేయుట కవసరము లేదనియు, గ్రామాధికారులకు అధిక వేతనము నిప్పించవలయునను ఘోష రాజకీయాందోళనాపరుల ప్రోత్సాహముచే గలుగుచున్నదనియు, గ్రామాధికారులకు జీత మక్కరలేదనియు, రామనాథరాజుగారు వ్రాసిరి. జమీందారులకు వీరికి స్వల్పద్యోగుల కష్టము లెటుల గోచరించును? మరచితిమి. వీరు కొంతకాలము క్రిందటివరకు రాజకీయాందోళనాపరులలో నొకరుగనుండిరి. అతివాదులుగ గూడ పరిగణింపబడిరి. ఇంతత్వరలో వీరిలో గలిగిన మార్పు, అతివిచిత్రము. యస్. శ్రీనివాసయ్యంగారు, ఉద్యోగుల కందరకు వేతన పరిశీలన సంఘము వారికన్న నెక్కుడు జీతములను సూచించిరి. జె. యస్. సింపుసనుగారికి గుమాస్తాల వేతనమునందు 5 రూపాయలను వృద్ధిజేయుట యయినను గిట్టదు. అయినను, వీరిందుకు ఆక్షేపించుటకు తలపెట్టలేదు.

కెక్ న్దు బుక్కుకమిటీ

1915 సంవత్సరము ఏప్రిలు 1 తేది మొదలు, 1920 సంవత్సరము 31 మార్చి తేది వరకు ఈ కమిటీవారు నిర్వహించిన కార్యక్రమ మిపుడు ప్రచురింపబడినది. ఈ కమిటీ 1915 సంవత్సరము ఏప్రిలు 1 తేదిన 25 మంది సభ్యులతో ప్రారంభమయ్యెను. ఇంగ్లీషు, గణితము, చరిత్రము, తమిళ భాష, తెలుగు, కన్నడము, మళయాళము, హిందూస్థానీ, సంస్కృతము, లాటిన్ గ్రీకు భాషలు, ఫ్రెంచి జర్మను భాషలు, ప్రకృతి శాస్త్రము, బోధన, వాణిజ్యములకు 14 ఉపసంఘము లేర్పడెను. 1920 సంవత్సరము 31 మార్చి తేది నాటికి ఉపసంఘములు 15 అయ్యెను. ఉత్కళభాషకు ప్రత్యేకోపసంఘ మేర్పడెను. ఈ అయిదు సంవత్సరములలో కమిటీవారు పది మార్లు గూడిరి. మొత్తముమీద వీరు 3109 పుస్తకములను పరిశీలించిరి. సభ్యులలో నెవ రేభాష యందు ప్రవీణులో వారివలన కనుగొని, సంఘ కార్యదర్శి ఆయాభాషాగ్రంథముల నాయాయుపసంఘసభ్యులకు పంపుచుండెను. కొత్త పఠనీయ గ్రంథములను తయారుజేసి వానిని ప్రచురించుట కే యే మార్గముల నవలంబింపవలయునో, ఆవిషయమై విద్యాశాఖకు సలహాజెప్పు బాధ్యత, ఈ కమిటీ వారిపై మొదట నిలచియుండెను. ఆ బాధ్యత పిమ్మట తొలగిపోయెను.

ప్రశంసార్హులగు త్యాగము

అమలాపురములో పదునాల్గురు న్యాయవాదులు తమ వృత్తిని విసర్జించినటులు, వేరొకచో ప్రచురింపబడిన వృత్తాంతము బట్టి కనుగొనవచ్చును. మిగిలిన న్యాయవాదులు వీరితో ణోడ్వడి బనిచేయుట కంగీకరించిరి. ఈ సమాచారమును తంతివార్త మూలమున మాకు దెలుపుటకు, జిల్లా కాంగ్రెసు సంఘ కార్యదర్శి పూనుకొనగ, అమలాపురపు పోస్టలు తెలిగ్రాఫ్ కార్యాలయమువారు నిరాకరించిరిట. ఈ వార్తయందు అసభ్యమగు వృత్తాంత మేమి గలదో, పాఠకులు విచారింపవచ్చును. అమలాపురము జూపిన త్యాగము, ఆంధ్రదేశమున కంతకును మార్గదర్శకమై, నూతన కార్యోత్సాహమును పురికొల్పు గాకయని కోరెదము.

వివేకోదయము

నిన్నటి న్యాయండియాపత్రిక ఇటుల వ్రాసెను. “క్రీమిసలు ప్రాసీజరుకోడ్డును మార్చవలెనను శ్రీనివాసశాస్త్రిగారి తీర్మానము గూర్చి వోటు లీయబడిన విధము దీర్ఘయోచనను పురికొల్పకమానదు. ప్రభుత్వమువారింకను, శాసన నిబంధనలనతిక్రమింపవలెనని గోరుచున్నారనియు, ఆంగ్ల దేశమునంద మలులలో నున్న న్యాయసూత్రములను హిందూదేశమునంద వలంబించుట కిష్టపడుట లేదనియు, ఇందును బట్టి తేలుచున్నది.” న్యాయండియా పత్రిక కిప్పటికయినను, నిజము కొంచెము పొడగట్టుచున్నందులకు సంతసింపవలయును.

కేరళ సబ్బుఫ్యాక్టరీ

ఈ ఫ్యాక్టరీకి 1919 సంవత్సరము నరు 14261-10.7 లు లాభము వచ్చెను. 1920 సంవత్సరము 31 మార్చి తేదినగలరు 51216-14.0 లు బాకీలలో, రు 44128-4-10 లు వసూలయ్యెను. రు 7088-9-2లు బాకీ ఇంకను వసూలుగాలేదు. ఇందులో రు 3443-15-4 లు రానిబాకీ క్రింద, పారిశ్రామికాధ్యక్షులగు కాంపుబెల్ గారు పరిగణించుచున్నారు. ఇంకొక వేయిరూపాయల బాకీ వచ్చునో రాదో తెలియలేదు.

నిక వారలు

నిమ్మబాతులసభ - నిమ్మబాతుల అంటు దోచుటకు బాతు పాచు మహాసభ గూడూ రామచంద్రాపురంకులలగారి అధ్యక్షతక్రింద 19 తేదీనందున 20 వ ఆంధ్రప్రదేశ్ అడవుమహాసభ భాగ్యరెడ్డిగారి అధ్యక్షతక్రింద 20 తేదీనకు ఏలూరులో జరిగెను.

మైలాపురము సంగీతసభ :- ఈ సభవారి తరతుక సంయుక్తరాష్ట్రములోనున్న బృందావనాస్త్రవ్యులకు శక్తి దానందస్వామిగారు యానెల 18 వ తేది వాణింకాలము 6 గంటలకు మైలాపురము నున్న గోపాలశాసనీర్ పాఠశాలలో గానసభ గావించెను.

సేలంజిల్లాలో జాతీయవిద్యా ప్రచారము :- 1918 లో దక్షిణాఫ్రికా నిధికారక సేలంజిల్లాలో సామ్మతనూలై అశ్వపడగా రు 450/-లు మిగిలియున్నవి. ఆసామ్మతనూలై రాజగోపాలాచార్యులవారు జాతీయవిద్యా ప్రచారము కొరకు వివిధ సభ్యులబలములతో పరిశోధన కొరకు సామ్మతనూలై వారి కిట్లు వినియోగించుటయందు ఆక్షేపణ జన్మిచో 15 వ తేది లోభగ ఆక్షేపణలు తెలుపుకొనెను.

తిలక్ మహాశయుని గ్రంథాలయము :- వైగంధాలయముయొక్క కార్యనిర్వాహక సభ్యులసభ తేతుగురువారము సాయంకాలము 6 గంటలకు హిందూపత్రికా కుటీరమును ద-రా-శ్రీ, యస్. కన్నాం రంగయ్యగారి అధ్యక్షతాధికర్యమున సాంధ్యయోజనము జరిగెను. సభ్యు లెల్ల కను నిచ్చుకొని బాధ్యత :- వి గోపాలకృష్ణరావు, కార్యదర్శి. 9-8-1921.

చెన్నపురి ఆరోగ్యము :- ఈనందత్సరము మార్చి 8 వ తేదితో కంఠుగు వారములో నేయింటికి 58.0 కుతువ చనిపోయిరి. అంతకు ముందు వారములో 52 రి మంది చనిపోయిరి. 8 కుడికి కలరా వచ్చెను. 4 కుడు చనిపోయిరి. 7 గుడికి మకూరకము వచ్చెను. 2 చనిపోయిరి. ఇంట్లో నుంజావలన 6 గుడు, యిరల వ్యర్థములవలన 5 కి గురున చనిపోయిరి. గతవత్సర మీ వారములోనే నేయింటికి 464 కంతువ చనిపోయిరి.

“జేహంగజ్యోతి” :- జేహంగజ్యోతియను పత్రిక దొంతంజెట్టి శాగేశ్వరరావుగారి సంపాదకర్యముక్రింద ర్వరలో వెలువడగలదు. ఇందు చాతుర్యము, శ్రమ, నూజడబట, మొదలగు నేతమత్రమగున్న విషయములు మాఖ్యముగ చర్చింపబడును. జేహంగ సంపాదకర్య కలయ ఇకరదిమయములగున్న గూడ ప్రాయముచుండును. సంకల్ప రత్న చందా రు 2-0-0 లు. అర్ధసంకల్పమునకు రు 1-2-0లు (ప్రతుకవేస్తరులలో, ఈపత్రిక తిన్నగ నిర్వహింపబడునెడల, జేహంగసంఘమునకు మిగుల యుపయోగకారిగ నుండగలదు. కలయవాడు, జేహంగజ్యోతి కార్యస్థానము, 2 రామానుజ కూటంబిది, చాళుపేట, మద్రాసు, అరి ప్రాసీబదగలరు.

సుగుణవిలాససభ - రామదాసు నాటకము :- ఈనెల 6-వ తేది ఆదివారమునాడు సాయంకాలము 6 గంటలకు సభవారు పురమందిరమున రామదాసు నాటకము శాంధ్రమున జనోహరముగ ప్రదర్శించిరి. భక్తిరసప్రధానయగు నీ నాటకమును ప్రదర్శించుటయందు భక్తిరసమున సంపూర్ణముగా ప్రదర్శించుట తెలియైన వకకాళము గలదు. అట్టి అకాళమందరికంటె హెచ్చుగా గోత్తు పాత్రధారిని రత్నల్యులుగ కలిగి తానిని పాత్రధారులగు గూడ గలదు. వారి భక్తిరసము నెవరెట్లుగలరు రామదాసు కలిగి పాత్రధారులకు సంగీత ప్రాధాన్యము కొంతవర కంతరామునకు కలిగి మొత్తముమీద రామదాసు కలిగి తానిని రామ ప్రధాన పాత్రధారులును హాస్యరస ప్రదర్శకుల most opious పాత్రధారులును క్రితవచన లేపండే తదితరీ Latya, 20వ తేదికి. చాలమంది శ్రీమతి పురుషుల pages, యందు క్రిక్కిరిసి యుండిరి. రాత్రి పూర్తి, charges నుగించబడెను. అంతవరకును ప్రేక్షకులు Tukaram, కన్. ని.తి తిలకించి సంతసింపరి. Day, ధాతులగు బాతుర గానమాధ్యమ

1. తాలూకా సంఘమునకు నర్మయ్య 1. కార్యనిర్వాహక పత్రమును ఎత్తుకొనుట. 2. కూర్పు కృష్ణవల్లూ కాంగ్రెసు సంఘమునకు నభ్యర్థన వెత్తుకొనుట. 3. ఆంధ్ర రాష్ట్రము కాంగ్రెసు సంఘమునకు నభ్యర్థన వెత్తుకొనుట. 4. తిలక్ నల్లరాజునిది విమలము అననరమేన ఏర్పాటులను జేయుట.

నాయకుల రాక.

బెజవాడ పోయి యున్నాము.

ఈనెల 5 వ తేదీ తనవారి బెజవాడలో పోయి... బెజవాడలో 81 వ తేదీ బెజవాడకు వచ్చియున్నందున, ఇదే నాయకులు బెజవాడకు వచ్చియున్నారు.

నయ్యారబెల్లా కోవూరు తాలూకా

అల్లూరుభారత జాతీయ పరిషత్తునుండి వచ్చి... నయ్యారబెల్లా కోవూరు తాలూకా అల్లూరుభారత జాతీయ పరిషత్తునుండి వచ్చి...

బలిజిపేట: త్రాగుడుమానులు

ఈ 1921 వ సంవత్సరం మార్చి 6 వ తేదీ ఆదివారం నాడు... బలిజిపేట: త్రాగుడుమానులు

(1) ఈ యూరిలో కొత్తగా సారాయి దుకాణమును ఏర్పాటు... బలిజిపేట: త్రాగుడుమానులు

(2) మునుస్వామి జేతరకునభోదేశములలో నేటిదిండియందు... బలిజిపేట: త్రాగుడుమానులు

టంగుటూరు ప్రకాశంపంతులగారు:-- శ్రీమంతులగారు... బలిజిపేట: త్రాగుడుమానులు

బెజవాడ పురపాలకసంఘము:-- పరీక్షకు... బలిజిపేట: త్రాగుడుమానులు

సెనేటుసభ.

4 వ తేదీ సాక్షింశాలను సెనేటుసభ... సెనేటుసభ.

ఎన్. శ్రీనివాస అయ్యంగారు తీర్మానమును బలపరచిరి.

రిజిస్టరు మెంబరుగారు కృతిరేఖనమున... సెనేటుసభ.

సర్వమూర్తిగారు అడ్డంకువల్ల తనకట్టి యుద్ధము... సెనేటుసభ.

లోకమున్నయెడల వారిని బంధించి పెట్టవలయునని... సెనేటుసభ.

పాశ్చాత్యులకు కూడ కృతిరేఖనమున... సెనేటుసభ.

సంస్కృతము లేకుండ ప్రేమభక్తియును ప్రవర్తించిరి... సెనేటుసభ.

శివభారముకూడ సభ జరిగెను.

ఏదాని కోసం బయట పోవుట మార్చి ఏప్రిల్... సెనేటుసభ.

తరీఖ్దాఖతుల నియోగించు తద్వలన విచారించి... సెనేటుసభ.

గొల్లగోటం గంగాధర కాశ్మీరీ గారు మారయాలి గార్లు... సెనేటుసభ.

హంగేరిపూర్వపు ప్రధానమంత్రి.

అందఱు, మార్చి 5:-- పూర్వము ప్రధానమంత్రిగా... సెనేటుసభ.

అందఱు మార్చి 5:-- వాసింతురు.-- ఇట్లుగారు వాసింతురు... సెనేటుసభ.

చెన్నరాజధాని ఆయవ్యయములు.

కోశాధికారి తెలుపునంగతులు.

చెన్నరాజధాని ఆయవ్యయముల తెలుపుట... చెన్నరాజధాని ఆయవ్యయములు.

భారత ప్రభుత్వమున కొత్త పన్నులు కట్టవలయు... చెన్నరాజధాని ఆయవ్యయములు.

రీత విమర్శించిన ఉత్పత్తి వృద్ధి చేయలేదు.

రాష్ట్రీయదాయము మూడు విధములుగా వస్తుంది... చెన్నరాజధాని ఆయవ్యయములు.

వ్యాపారము వృద్ధిచేయుటకు ప్రాంత ఆదాయము... చెన్నరాజధాని ఆయవ్యయములు.

ఇప్పుడు దంతులకు యెదానిలో జరిగిన వివాదము... చెన్నరాజధాని ఆయవ్యయములు.

భారత ప్రభుత్వమున కొత్త పన్నులు కట్టవలయు... చెన్నరాజధాని ఆయవ్యయములు.

సెనాతుకు ప్రైవేటుల దారిపెడలుచున్న కోర్టు... చెన్నరాజధాని ఆయవ్యయములు.

Shrinad Bhagawadgita.

The original Sanskrit Text and the most faithful English Translation with copious annotations by the late Mr. Tukaram Tatya. Highly appreciated. Pocket size, 375 pages. Price As. 12 only. Postage & V. P. charges 4 As, extra. Address:--Rajaram Tukaram, 29, Humnum Street, Fort Bombay.

విదేశ తంతి వార్తలు

(రైతుల వజ్రస్థి)

వెండిధరలు

లండన్, మార్చి 8:— కొలంబియా ప్రభుత్వమువారు 30 లక్షల డాలర్లను వెండిలో తయారు చేసిన రినియూ, అందులకు వారికి 2170000 డౌన్స్ లు వెండి కావలసి ననియు, ముంబై గూర్గాణు తమనీ కడిగి దొంగుచేయవలెను. ఇండియా బహుళములో వెండి అమ్మకము సాగుటచే ధర కొంచెము మందముగా నుండెను. వ్యాపారము బాగుగ సాగుచు ధర తగ్గుచున్నది. ఇండియా కొరత కొంత వెండి అమ్మకమైనది.

ప్రాచ్య దేశములవరకు.

లండన్, మార్చి 4:— ఈరోజు నిధి మొదలుపెట్టునప్పు టికి మిత్రమండలివారికి (భేదాన్నిర్మాణ గూర్చి విచారించుట కర్పడినసంఘమునై) గ్రీకులయొక్కయు తుర్కులయొక్కయు అభిప్రాయముల గూర్చి ప్రత్యక్షతరములు వచ్చెను. గ్రీకు వారలు తీర్మానములు కంగీకరింపలేదు. కాని మిత్రమండలివారి వైపున మండి తీర్మానమును గావించినచో ఏభేదము మార్చిన మనః చెప్పిరి. అంగోరా ప్రభుత్వమువారు తీర్మానములు కంగీ కరింపిరి.

లండన్ మహాసభ

మిత్రమండలివారి జర్మనుల తీర్మానములను క్రిందటి ఆలోచించినదియు, ఆర్థికము: (అయిదు నూర్లదరు వారు వానిని తయారుచేసినందు తెలియుచున్నది. వ్యర్థము తీర్మానముల ప్రకారము మొదటి 5 సంవత్సరములవరకు దబ్బు నిచ్చుట తన, యెనువతి సరకులపై మూటికి 12 నుండి 30 కి పెంచు టయినచో, యింకొక నేమనగా లోనకొండ 5 మిలియన్లను బం గారు ముక్కుల నిచ్చుటకు తీర్మానింపబడెను. ఇదియంత యు జర్మనుల వైరీషియా వైభాగము నుంచుకొనుటపై వా ధారవశమయింపను. మిత్రమండలివారికి దీనిని విస్తరింపబడు యిచ్చును లేదు. కాని లాయరు వార్తగాదు ప్రాత్యహావరతి 30 సంవత్సరముల వాటు సంవత్సరమునకు 5 మిలియన్ల బంగారు ముక్కుల నిచ్చుటకు యోర్పాటుచేసెను. జర్మనుల ఎగుమతులనుండి మూటికి 30 వంతున తన్ను వేయవలయును. నవ్వుకలిపారముల స్థిరపడచు సంఘమువారు మొత్తము 225 మిలియన్లను తెచ్చుటకు అధికారము గలిగియుండును.

ఇంతవరకును జర్మనుల యావిషయమునై తమ యభి ప్రాయములు బంపలేదు.

లాయరు వార్తగాదు జర్మనులపై దండనకర్తలకి వెంట నే యవలంబి. పరమ సరి తెలిసిరి.

సా ము ద్ర.

ఈ నెల 10 వ తేదీ గురువారం సాయంత్రము 3 గంటలకు సామద్ర గ్రామములో కాంగ్రెసుసంఘము, కిలా ఫర్ కమిటీలను స్థాపించుటకు సభ జరిగెను. ఆనందగృహన, శ్రీమంత్ భో: కట్టాభిషేకారాచార్యులు, చు. కృష్ణారావు, కా. శ్రీరామకృష్ణ ప్రభువులు వందలాది కొద్దులు మున్నగు విషయములను గూర్చి ఉత్సాహించెదర.

రీడింగు ప్రభువు

లండన్, మార్చి 4:— లండనులో భారతీయులు తీడిం గుప్రభుత్వములకు మార్చి 12 వ తేదీన సమావేశమై యు లో నిందోసంగడర. ఆ గాఖానగా భభ్యులుగ నుండుర.

బర్మా సంస్థ, రణ శాసనము

లండన్, మార్చి 4:— ప్రభువుల సభలో బర్మా సం స్కరణకాసనమును ప్రవేశ పెట్టుటచే బర్మాకు రాష్ట్రములు అతో బాటు స్థానముగ బడిదని చెప్పబడుచును. కానసభ అలో మొత్తము యొన్ని కభ్యులు నూటికి 69 మంది మాత్రమం దుర. సభలన్నిటిలోనున్న మొత్తము సభ్యులు 92 మంది మా త్రమ.

లండన్, మార్చి 4:— భారత వ్యవహారముల గూర్చి యోచించుటపై 11 మంది ప్రభువులును 11 మంది కామన్ను సభ్యులును గల స్థానికమిత్రమండలి సభ్యులను స్థాపించుటకు కామ న్ను సభ్యులు తీర్మానము చేసి యంగీకరింపిరి.

బర్లందు వ్యవహారములు

లండన్, మార్చి 4:— ఫినిక్స్ పార్కు నుండి దబ్బుకు కాదెట్ల తగ్గుచున్న కాపైస్ లిలులు కొందరు దొంగు లిని. కాని యెదిగొప్పిన వారిలో పోలీసువారు తుపాకులతో (కేబు ఓచే చుగ్గురు చనిపించిరి. అందుకురు దొంగులు తిరి. పిదప కాపైస్ లిలులు యెట్లకదొంగులను లిసవంద నే యెద్దకి మాత్రము బా: యు-కదొంగులకు తగిలి: పిదప అగ్గదక్కడ దొంగులనుచు గమ్యస్థానము తేరిరి.

లండన్, మార్చి 4:— కామన్న సభలో వోసరల గారు 50 యెట్లకు 75 డెను గారు ఆగమ్యులో ప్రభుత్వవ్యంగ మనకు రాజీనామాపెట్టెదరని చెప్పిరి.

ప్రెసి డెంటు మాట్లాడి ప్రాంతభావనాస్థము

లండన్, మార్చి 4:— కామింగుటను:— ప్రెసి డెంటు మాట్లాడిగాడు ఆమెరికా నెలెలు సభలో ప్రాంతభావనాస్థము మొంతును యెట్లచెడుస్తేట్లు వారు దొర్లకర్ల విరహితము గ ప్రవర్తించుచుండిరియు. యెత్లదేశములు వారిలోబాటు నిరాణుధ సమస్యకు తోడ్పడెదననియు, చెప్పిరి.

ప్రపంచ మండలి తేజములకు సంబంధించిన విషయ ప్ర క్త్యలన్నిటిని కరివెక్కించుట కొక ప్రపంచనాస్థానమునం దుట యా త క్య ము ని వీ రి యా భి ప్రాయము. మనపై యెద్దమునకు తప్పుకు తే తేజమునకు తగు కారణము గాన్పించును. మనకు ఒకరిమీద విశ్వాసములేదు. ఎ:రిని సా ధించినవరకును లేదు. జయింపవలెననియర కలేదు. మాకు మంచి బలమున్నదని విజ్ఞప్తిగుటలేదు. కర్మచూచాలక యెద్దమునకన్వి తమో కాంతకేర్లుల నందరము నేకమై స్వరక్షణము చేసికొం దము అని మాట్లాడిగాడుచెప్పిరి. తరితరులనుగాడ యెట్లకొనూ లేడెదెప్పిరి కావలెనని వీర ముఖ్యాభిప్రాయము.

రుమ్మలో అర్థములు

లండన్, మార్చి 5:— హెల్సింగు భార్య:— వెట్స్ గ్రా ములో కల్లు లింగుల బతుకునుచేయున్నది. (కామస్తాటుబద్ధ నావికులు తిరుగబడిరి. మాస్కోనుంచ రివాలులో తెలిసిన సంకరుల కల్లు వెట్స్ గ్రామములో కొటమున, నానాకక కష్ట ముల పొల్లవలసి యున్నవని తెలియుచున్నది.

జర్మనులు మిత్రమండలివారి తీర్మానముల కంగీకరింతురా?

లండన్, మార్చి 5:— జర్మను ఆర్థిక నిపుణులు చాన్సులకు పె్లవక బావ వారి అభ్యుత్థుక్రింద సభ గామిమిత్రమండలి వారు కొందరు కొందరుబడి:చో జర్మనుల ఆర్థికస్థితి యధో గతిపాలకమని తీర్మానించిరి. ప్రధానమంత్రిగారును, కలనతేజము అచార్లమొంటు ప్రతినిధులు వాలోచించి నూడ యెట్ల యగు నని స్థిరపరచుకొనిరి. ఇట్లు తెల్లను తంతి వార్తలకు తెలియుచున్నది.

ఇండియను బ్యాంకి

ఫి:లేరి 28 వ తేదీలో సంకల్పిత నెల యందలి స్థితి యెట్లుండె:—

భాగము	రూ.	పెన్సి
చెల్లించిన మూలధనము	1000000-0-0	
జర్మకు సొమ్ము	475000-0-0	
దీపాబట్టు	6042581-8-11	
విల్లులు	61166-9-10	
కల్లరలు	86120-6-6	

మొత్తం 7664818-9-8
ఆదాయము.

భాగము	రూ.	పెన్సి
ఇన్వెస్టిమెంటులు	6694598-14-4	
బ్యాంకుభవనములు	114800-6-9	
నిలువవిరకు.	80959-10-6	
సొమ్మురావలసిన విల్లులు	61166-9-10	
కల్లరలు	81129-12-11	
చేరిలో నిలువ	692668-2-11	

మొత్తం. 7664818-9-8

చెన్నపురి అన్నదాన సమాజము:— ఈ సమా జపు కావ్యకవిధికి గాను 8½ వడ్డెవొడ్డున రు 100 లు గవర్న మెంటు నోటు సమరపూరి మొదల్యార గారు నిచ్చిరి. ఈ సొమ్ము నుండి కృతికర్తలను చిదవకన్న దానము చేయబడును.

మదరాసు కార్పరేషన్

(10)

ఆదాయవ్యయములను గూర్చిన చర్చ

నిన్నటి సాయంత్రములకు 50 వ. క్యాగరాంకెట్టి గారి అభ్యుత్థుక్రింద కార్పొరేషన్ సభ సమావేశమయెను. కమిషనర్ మహమ్మద్ బజాజ్ లా సా హెబుగారు నూడ మాట్లాడిరి. 30 మంది కార్పొరేషన్ సభ్యులునూడ హాజరైరి.

1920-21 సంవత్సరములయొక్క సంస్కరింపబడిన ఆదాయవ్యయముల పట్టిక వామోదించుటకు మహమ్మద్ తిస్సాచ సా హెబుగారు పహానింపగా మహమ్మద్ సాదు ల్లాహ్ మసా హెబుగారు బలకలదగా వామోదించబడెను.

1921-22 సంవత్సరముల ఆదాయవ్యయములకు మాత్ర పట్టిక విపులముగా సంఘము వా రాలోచించవలెనని జి. ఏ. సలేకేగ్ గా ఉపహానించిరి. ఆర్. మదన్ గోపాలనాయుడు గారు కడుబలవలసిరి. ఆమోదింపబడెను.

మామూనకు రు 200 లును అంతకు తక్కువ వేరములు తీసికొనుచున్న ఉద్యోగుల వేరినముల యభివృద్ధిని గూర్చి యాయవ్య కార్పొరేషన్ సభలో వామోదించబడిన తీర్మాన మును తూర్తిగా వాలోచించి సంఘమువారు చర్చించిరి. భిన్నాభిప్రాయములు వెలువడెను.

7 వేరములు రు 120 లుండవలెనని కొందరును, రు 50 లుండవలెనని చురికొందరును, రు 20 లుండవలెనని తదితరులను వామోదించిరి. బంట్లకుల దీక్షము 17 మొదలు 20 వరకు కృద్ధి చేయుటకు బయలు, రు 17 లి యుండవలెనని సాధారణసభలో వ్యా సారావు గారి క సవరణ నుపహానించిరి. దానిని జి. వారాణసుస్వామిశెట్టిగారు బలకలసిరి. గోవాభాన్, నతార్ భాన్, వరద రా జు లు వా యు డు, ఏ. సి. పార్థసారధి నాయుడుగార్లు సవరణను ప్రతిఘటించిరి ఓటు నకు పెట్టగా, నోడిపోయెను.

సంరక్షణాధిపతి గూర్చి కమిషనర్ గారి కన్విక సల హాన సంఘము వా రాలోచించిరి. కొంత చర్చనవిగత తరువరి కమిషనర్ గారి సలహా సంఘము లోను సాధారణ సభలోనూడ వామోదించబడెను. విద్యుద్దామయమును గూ ర్చి 7 అంశములలో 2 అంశముల చర్చించబడిన వి తి: సి. వేళ వాచాగారు, య్యరిసివర్ శెట్టు తక్కువను గూర్చి చాలకలకు సంఘములో మాట్లాడిరి. ప్రభుత్వపురుందిరము లకు వేయ వక్కులకు తిరిగి సంస్కరించుటకు కమిషనరున కధికారిమియ్యబడెను. ఈ విషయములో మియ, ఏవకృతి తి: కొనినది, 2 నెలలలో, నోక ప్రవార్తి రూపకముగా వెలువ తలెనని కల్పియింపబడినది. ఆదాయ వ్యయములను గూర్చిన విచారణ యింకను సేదు జరుగును.

మారిద్వారములోని గురుకుల విద్యాలయము:

చెన్నపురిలోని ఆర్యమాజకార్యదర్శి యుపి రాంగారిట్లు ప్రాయముచేసాడు. గురుకులవిద్యాలయపుకర్తలతి 21 వ తేదీన జరిగెను. అప్పుడు చాలమంది దక్షుచేయుదురు. అప్పుడు వాతించివిద్యుగవసభకు జనత్రుకలంపు కలదు. విద్యుదవ యేరూపముగ నుండవలయునో నిర్ధారణ చేయుదురు. లజతతి: రాం, మోతుల తి, మహమ్మద్ అలీ హాకీము అబ్దుల్ భాన్ మున్నగువారు విచ్చేసి కార్యమును నిర్వహించుదురు. వండిత మోతీలాల్ నమృ) సభాధికర్యము వహించును. వేరముల వాతించభర్తమును గురుకులమువారు కరివక్యము చేయుచున్న యంత మందరికి తెలిసి:చిమమును. ఇటువంటి విద్యాలయము వేరములో మరయొకటి లేదు. ఏదాకి భర్త రు 25,000 ఇంతకర్యమును ప్రజలనుండియే రాబట్టవలయును. ప్రతివారు ధనసహాయము చేయవలయును. విద్యాలయములో ఆర కండలకంటె యెట్లకమంది చదువుకొనుచుండిరి. ఆరకాఖా పాతకాలులు గలవు. చెన్న రాజభానిలోనివారు 477 మింటు: పిధిలోని ఆర్యమాజమునకు చందాను వంపవలయును.

ప్రామాదేశర సంఘము:— రామచేటలో (వా

మాదేశర పాఠశాల సామవారము అమ్మకాలోనిల ఆరగలో సభచేసిరి. జి. ఏ. కల్లాణ నుండరం మొదల్యార గారు సభాధికర్యము వహించిరి. రావు బనార్డు. ఓ. కందసామి: శెట్టిగారు కభోదేశములు వివరించిరి. కొందరు పెద్దరునువ్యక్తు లలో నొకకమ్మిటిని యేర్పరచిరి. దానికి కందసామి శెట్టిగారు జనరలు నెక్రటరీగ నుండురు. చెన్నపురిలోని వికభవేటలలో కాఖాసంఘములను యేర్పరచుట (ప్రామాదేశర సంఘమువారి: సంకల్పము.

Legislative Assembly.

The Budget Discussion.

Retrenchment of Military Expenditure Demanded.

(ASSOCIATED PRESS).

DELHI, March 7.

The Legislative Assembly met this morning for the first time to discuss the budget under the reforms. Mr. Whyte presided. The agenda contains a general discussion on the budget which will be preceded by a resolution to be moved by Mr. Chowdhri Shahabuddin urging appointment of a committee to consider the Escher Report. Mr. A. V. V. Ayyar, Mr. Kunjibehari Lal and Mr. Price (Bengal) were sworn in. At question time Mr. O'Donnell replying to Mr. Jaiyaz Khan said that the Moslem delegation to the Near East Conference would directly represent to His Majesty's Government the views of Indian Moslems and not of the Government of India.

An Objection.

Before Mr. Chowdhri Shahabuddin's resolution for a committee on Escher's report was taken up Mr. T. Rangachari (Madras) drew attention to the standing orders 130 and 132 which required two days notice for discussion of demands for grants under each separate head and observed that the notice issued to members had lumped together all grants for all heads and it was therefore impossible for the members to give two days notice as required under rule 132.

Mr. Hailey's Explanation.

Mr. Hailey explained that the Government were unaware how long the House would like to take to deal with each head and what imperative importance they would attach to each grant. For this reason the Government were unable to suggest definitely allotment of time. In future years, however, the Government would certainly ask for allotment of definite time. Mr. Hailey recognised the difficulties of the members at the present moment, but he asked the President to interpret the rules in most liberal sense in accepting notices of demands for grants.

The President promised he would interpret the rules as suggested by Mr. Hailey.

A Committee to Consider Escher Committee Report.

Mr. Chowdhri Shahabuddin then moved that a Committee consisting of the following members of the Assembly, Mr. Sahasrabudh, Sir P. S. Sivaswamy Iyer, Mr. T. Rangachari, Rai Jai Prasad Bhatnagar, Sir Jamshedji, Mr. Chinnappa, Mr. C. C. Herbert, Mr. Col. Giddey and the mover under the Chairmanship of the Hon'ble Law Member be appointed to consider the report of the Escher Committee and to report their recommendations to the Assembly on or before March 15, 1921. He traversed the grounds taken up the other day by Sir Sivaswamy Iyer and said that the report was of exceptional importance to India from the Military, Political and Financial points of view. The report in fact had been so widely criticised here and at home that the Government should take the Assembly into confidence and let the committee go through it so as to remove equivocations and misleading portions admitted by the Government itself. Although the authors of the report made it clear that their opinions were with an India gradually rising to self governing status still in spite of this praise the recommendations of the Committee were of most reactionary character inconsistent with the spirit of reforms. Hence it was necessary that the report should be thoroughly overhauled.

Sir Godfrey Pell.

Sir Godfrey Pell, Army Secretary, expressed the Government's desire to accept the resolution. He said this would enable the Government to take up soon the reorganisation of the army at present held up till the Assembly had formulated its views. He appealed to the House to accept the motion unanimously.

Mr. Basubhar Nath supported the motion.

Motion Carried.

At this stage Mr. Jannadas Dwarkadas, Sir J. Jeejeebhoy and Dr. Gour put for the closure of the debate. Leave for this having been given the resolution was put and carried unanimously.

BUDGET WOULD FAN N. C. O.

Rai Jodurath Mazumdar.

After Mr. Chowdhri Shahabuddin's resolution had been adopted, Rai Jodurath Mazumdar Babadur (Bengal) started discussion on the Budget. He confessed that he was not a diplomat, but a plain man and as such he wanted the House to take it seriously that the Budget which was introduced by the Finance Member with a horrible countenance would only fan the dying members of non-co-operation. Taxes on Sugar, beverage etc were the only saving lining in the dark and ominous Budget which Mr. Mazumdar said he received with disappointment despite Mr. Hailey's proclamation that unless the House shared the responsibility with the Government they would be declared unfit and useless. The best way of meeting the difficulty was reducing the military expenditure which was proving to be the last straw on the camel's back. The Government's duty did not consist merely in projecting India against foreign aggression, but advancing her moral and material property by seeing that the people were well fed, well clothed and well housed. Let not the Government cast a hopeful glance on the moon, but adjust themselves by storing water in time and also improve sugar industry for which this country was noted before the advent of the British. The Government's heart may beat in unison with that of the people and then only could there be peace and contentment in the land.

BANKRUPTCY OF STATESMANSHIP.

Mr. Venkatapathy Raju

Mr. Venkatapathy Raju said that the Budget was suffering from squandering mania and fully showed bankruptcy of statesmanship. The whole speech of the Finance Member was a master-piece of apologies which could not bring comfort to the suffering humanity. The appalling army expenditure, multiplication of departments and extravagance in administrative machinery were being attended to at the cost of the prosperity of the country. All proposals should be examined with microscopic scrutiny and there should be relentless warfare against the scandalous extravagance.

While the League of Nations was using for the reduction of armaments the Government of India, a Member of the League, was taking the army expenditure beyond the limits of the safety of national prosperity.

GOVERNMENT AND EXCHANGE.

Mr. Rahimullah Currimbhoy.

Mr. Rahimullah Currimbhoy said that the policy of maintenance of exchange by selling 'Reverse Councils' had given great impetus to import trade resulting in trade balance against India, (applause.) The constitution of the Currency Committee was such as could not inspire confidence in this country and unfortunately Dr. Dalal's predictions had come to be true. The Government had frittered great resources of the country in following the sale of Councils which was dictated from Whitehall. He approved of the customs duty being raised from 7½ to 11. He congratulated the Government and the country on placing cotton industry into more favourable position, but it was a sad irony of fate that the military expenditure was growing out of all proportions to the country's revenues. While admitting the Finance Minister's judgment in the selection of taxable items he said that taking the average income per head the fresh taxation was above the paying capacity of the country. He wished more money should have been allotted to railways.

Mr. Jannadas.

Mr. Jannadas Dwarkadas said that if a deficit of 18 crores had to be met no better way for taxations could have been found than as suggested by Mr. Hailey. However the Budget was very gloomy and seeing that the Army was going to consume more than fifty per cent of Indian revenue he urged a wholesale reduction in the military expenditure. He suggested retrenchment so as to do away with increase in postal rates. Coming to the currency situation the speaker said that the Finance Member had taken shelter behind the fact that currency conditions were abnormal throughout the world and that as such no body could foresee what was coming. He (speaker) emphasised that Mr. Dalal and Indian Chambers of Commerce had hundred and one times asked the Government to withdraw from following its policy in the sale of reverse councils, but the Government turned a deaf ear and it did not add to the credit of the Government to declare now that none could foresee the danger. The Government had been following the disastrous currency policy obstinately in the interest of London. He repudiated Mr. Hailey's charge that any refusal on the part of Indian importers to pay their Bills would make India's Commercial morality suffer. This was hardly worthy of a great Government who was itself responsible for this state of affairs. He wished that the strength of army should be placed below the prewar level as up-to-date machinery had been introduced in the form of air force etc.

Mr. Haji Wajuddin objected to taxation on postage and umbrellas which affected the poor people seriously.

GOVERNMENT CHEATED THE MERCHANTS.

Mr. M. Kamji.

Mr. Manmohandas Kamji took strong exception to Mr. Hailey's remarks about Indian importers. The policy of the Government in the beginning was to support exchange and thus they held out hopes to merchants of exchange not falling below two shillings. At this the Indian importers sent orders for goods, but in the meanwhile the Government stopped supporting exchange which fell considerably. Thus did the Government cheat the merchants. Now taking Mr. Hailey's views if the Government could not foresee what was coming why did they hold out false hopes of stabilising exchange. The Commercial morality of India was better than that of any country in the world. (Cheers.) A gentleman would pay the liabilities of a grandfather even if there was no written contract. In conclusion the speaker objected to the taxation of stamps.

Mr. S. Hussain Khan.

Mr. Sarfarad Hussain Khan deprecated any curtailment of military expenditure on the ground so long the normal condition was not restored and so long Bolshevik menace lasted and Central Asia was in a state of ferment. The Government must be as strong as possible on the Frontier. He said that taxation had affected the poor who were already suffering from high prices. He criticised import duty on cotton and increase in postage rates and strongly advocated curtailment of expenditure on scientific services and new Delhi.

Mr. T. Rangachary.

Mr. T. Rangachariar said that he had tried to judge the Budget by the test of efficiency and economy, but it had raised nothing but indignation in him. He found that the spirit of unaccountability had made its way into the Budget even under the new era. Out of the whole Budget they could save on something like 25 crores of expenditure. The Budget for army was unaccountable. It was just giving power to touch Registrars and sub Registrars but not the bigger people (laughter). He asked Mr. Sarfarad Hussain who had approved of army expenditure to remember that our revenue of 88 crores would go to army. India could not bear this with equanimity. He was sorry that they had no power on military Budget which took away the lion's share of the revenues. He could only say that a careful investigation of military Budget should be conducted. A European soldier cost 4½ times more than an Indian soldier while a European Officer cost twelve times more than an Indian Officer. This should convince the Government of the great necessity of Indianising the army if economy was to be effected. The cost of civil administration had risen from 20 crores to 45 crores. The Civil Service thought that under the reforms they would be in danger. Thus their position, their pay, their allowances and their pensions should be increased and other interests safeguarded. No wonder therefore that this infection spread to subordinates everywhere. If the Government wanted the Assembly to vote and not to non-co-operate on this vital issue they must hold out a sacred promise that they would examine the question of retrenchment seriously and in right earnest. This country could not afford to have a top heavy administration. This promise must be to examine the Budget with the help of the Assembly, to examine the pay and allowances of Officers. The cost of administration had risen during the past four years from twenty to forty five crores, but the prices of necessities had not risen to that extent. (A voice they had risen.) He said that the country's resources had not risen to that extent. He referred to currency and exchange muddle and took strong exception to further multiplication in official strength in the Government of India. The time had come to put the house in order and the Finance member could be well advised to confine his finance Bill to one year. The proposals of the Escher Committee should not be given

effect to. He warned the Government that if the Assembly agreed to the present Budget it was on the distinct understanding that the future Budget would not propose such harassing taxation on the poor Indian resources. The strength of army should be reexamined with the help of the Assembly.

At this stage the Assembly adjourned for lunch.

Dark, Gloomy and Disappointing.

Mr. Chowdhri Shahabuddin.

When the Assembly reassembled after lunch Mr. Chowdhri Shahabuddin spoke on the Budget. He was of opinion that this dark gloomy and disappointing Budget only gave further incentive to non-cooperators to excite the people at large and afforded some amount of justification to them to denounce those in the Assembly as not representing the people. That was his fear. He criticised the exchange policy of the Government and remarked that trade in India was in a state of utter ruin. Responsibility for this was the Government's. Let them deny it they could. Proceeding, Mr. Chowdhri referred to the Finance member's admissions of incapacity to deal with trade depression, and failure to adopt the system of the sale of reverse Councils by competitive tender and asked how was it that the military expenditure was going up every year while every year the Government said they were trying to cut it short. To impose a terminal tax on todder and fireworks was most inadvisable, because these were the necessities of life. Let the Government impose additional tax on luxuries, but not on umbrellas which were a necessity.

Sir Sivaswamy Iyer.

Sir Sivaswamy Iyer considered it extremely unfortunate that they should in the first year be faced with an adversity Budget. Mr. Hailey admitted his failure to grapple with the exchange troubles. He said that the Commander-in-Chief would justify the army budget. He could gather that the Finance Member himself did not approve of the sum for the army. However he could see that while the strength of the army was being reduced below the prewar level the upkeep of this strength cost three hundred per cent more than what it cost in 1913-14. Further, while there was a reduction in the combatant strength there had been an increase of something like seven hundred officers in the army. The proportion of expenditure on the army in the United Kingdom was one fifth of entire expenditure while in the Colonies it was something like one twentieth. However he admitted that Indian conditions were different. But they did not justify such a huge growth. Then again, the carrying out of Escher Committee's recommendation would mean that the army figure would go still further. A great responsibility rested on the Assembly and the whole question of army should be carefully examined by a properly constituted body of officials and non-officials. The speaker covered three suggestions to meet the situation. Firstly, that a section of army maintained for international security be replaced gradually by a far less costly territorial force. In this connection the auxiliary force was as costly as the main force and the auxiliary force should not be encouraged. Secondly, there should be gradual Indianisation of the army. This argument which was previously brought forward on the strength of national aspiration was now the sanction of the directly needed economy. Thirdly, the Imperial Government should contribute to the maintenance of that strength, which in the words of the Escher Report was kept to meet the imperial demands on the manpower of India for imperial purposes. While Sir Sivaswamy Iyer was developing his arguments the President told him that his time of fifteen minutes was up. The speaker accordingly terminated his speech.

Mr. O'Donnell.

Mr. O'Donnell who spoke after Sir Sivaswamy Iyer challenged the statement of Mr. Rangachariar who had said that the Government spent large sums of money on revision of pay of subordinate establishments in order to justify their acceding to the clamorous demands of the higher branch of the Civil Services. Mr. Rangachariar was mistaken because the increase given to higher branch of the Civil Service was in pursuance of the recommendations of the Public Services Commission. It was quite true that in some cases increase had been larger than that recommended but this was due to enormous increase in the prices. Even in no case had the increase been at all proportionate to the rise in prices. The cost of emasculation of the salaries of imperial reserves was but one hundred lakhs. The cost of revision of pay of the provincial services was fifty six lakhs while that of the subordinate service was ten and half crores which included 4½ for expenditure like increase in telegraph people and increase demanded by the Legislative Council.

Mr. Narayandas Girdharidas.

Mr. Narayandas Girdharidas wanted a committee to enquire into the army expenditure and he characterised the proposal to impose additional tax on post cards and packets as irritating and a blow to the growth of newspapers.

Dr. Gour.

Dr. Gour criticised the staggering growth of military expenditure which the poorest in India could not bear in face of all attempts of the League of Nations which was trying to bring the millennium of universal peace and Anglo-Japanese alliance, they failed to understand the necessity for annual swelling up of the military expenditure. If the Bolsheviks were coming to India the Commander-in-Chief would attempt to arrange a special meeting of legislature for additional expenditures. Where was the immediate necessity for the present large military Bill of about fifty per cent of the revenue? Why not Indianise the army and encourage the Boy Scout movement that would be one of cutting down the expenditure.

Sir Frank Carter.

Sir Frank Carter characterised the Budget as the rich man's Budget. The only item that affected the poor was the enhancement of postal rates. The Government would therefore be well advised if they left out piece postage untouched. The increase in letter postage from half an anna to one anna would not be so adversely felt by the masses. He congratulated Mr. Hailey on his boldness to face the deficit by taxation rather than resort to floating debt. He expressed his great regret for the inadequate grant to railways. He quoted the evidence given by Col. Waghorn and other members of the railway board before the railway Committee wherein it was alleged that no amount of change in the administration would effect considerable improvement until they were granted financial autonomy outside the wages and necessities of the Government of India. Thus it was apparent that finances were badly needed to improve

the railways which were essential to meet the growing needs of the trade. However the Government should give an assurance that fifteen crores would be spent purely on railways without being consumed afterwards by some extraordinary expenditure.

I. Shwar Saran.

Mr. I. Shwar Saran said that if the military expenditure this year could go up by fifteen crores compared with the estimate then what guarantee was there that this time next year there would not be another proposal for fresh taxation because of military expenditure. He asked did India exist only for army. We suggested replacement of British soldiers by Indian soldiers and revision of a ruinous frontier policy. The United Kingdom should also bear the burden of military strength of India. Concluding the speaker appealed to the Commander in Chief to revise their military policy and save the poor tax payer from unbearable burdens.

Mr. N. M. Joshi.

Mr. N. M. Joshi criticised the taxation proposals like surcharge duties on sugar, grain, firewood and said that these would increase the price of goods for the poor. The Government wanted to increase passenger fares but in the respect of first and second class passengers and the third class passengers he left free.

Mr. Hailey intervened and said I wish to make it perfectly clear having reminded my memory that I have said nothing about passenger fares.

Colonel Gidney.

After Mr. Joshi had criticised a few other proposals Col. Gidney made his maiden speech which was heard with attention. He offered his sympathies to Mr. Hailey whose footsteps were dogged by bad luck throughout and who had to contend against forces from which his predecessors enjoyed complete immunity. However this budget which was characterised by boldness and clearness would stand as one of the most important budgets ever presented. Referring to the huge expenditure Col. Gidney reminded the Assembly of the proverb "Cut your coat according to your cloth" and said it was a surprise that while the honour of this House was to provide for supplies the duty of the Government was to spend money and spend four fifths of it without the Assembly having even a whisper much less a voice in the relationship between the House and the Government was to be stable it must be founded on mutual confidence and cooperation. Yet he did not complain. He was willing to accept his inheritance with the conditions at present attached to it. But he wanted some definite guarantee that the new expenditure whether of a capital or of a recurring nature whether concerned with visible or invisible matters whether productive or nonproductive, whether political military or ordinary, should receive the assent of this House and that assent should be obtained from the recently elected Standing Finance Committee which he regretted contained no European member. He included in this not only proposals for new expenditure but also for diversion of existing expenditure into new direction on new objects. He stated the impression current that the Government of India did not always get even an endeavour to get the best value for its money. He was however pleased to see that they had imported a bunch of skilled accountants and he would not be surprised if they found quite a lot to do on the military side of the Government's expense. In fact, Col. Gidney had a shrewd suspicion that given expert financiers and accountants on the army side of administration there would be enormous reduction in the military budget. He was not for reducing the army, but he was probing very deeply into labyrinthine methods of work. "I am willing to accept necessary expenditure" continued the speaker, whether it be for material advance or for internal or external security. I see that a certain sum is provided in the Budget for the purpose of carrying out some of the recommendations of the Escher Committee. I sincerely trust that this House will in some manner be allowed early opportunity to examine the necessity of the case before this money is expended". Referring to the taxation proposals Col. Gidney related his experience that prices were low higher than before the Budget was presented and said that the increased import duties would provide another excuse to middlemen to pocket. Indirect taxation fell on the consumer with double force and this increase in the cost of living was bound to react on the Government itself. He heard wherever he went that the large sums of money spent on revision of pay had not been spent wisely. It was the members of his community, those who lived on small salaries and who depended on overseas supplies who were hardest hit by the high prices and who were likely to be most affected by the new import duties. He had failed to find in the budget any provision for higher wages of these people. This was a matter which must not be overlooked. In conclusion Col. Gidney remarked that the disastrous growth of fresh deficit revealed the necessity for serious scrutiny of all measures involving additional expenditure.

After Col. Gidney finished his speech Mr. Joshi referring to Mr. Hailey's statement as to the likelihood of railway passenger rates being increased read out from the budget a passage which indicated moderate increase of rates particularly on goods traffic and asked the House to judge whether he (speaker) was justified in drawing the inference that he did when he spoke last.

Raja Shar Nardan Singh.

Raja Shar Nardan Singh said that the budget had caused great uneasiness in the country and the people felt that if the new era meant fresh taxation it should have never come at all. He suggested export duty on food grain to meet the deficit rather than those taxations which affected the masses. He took exception to the increase in postage and approved of import duties which would safeguard Indian industries.

When Shall become Solvent.

Mr. J. C. Chowdhuri.

Mr. J. C. Chowdhuri considered the financial statement a bankruptcy budget and regretted that Mr. Hailey had not given an idea when the finances would be placed on solvent basis. He referred amidst cries of "hear hear" to President's ruling asking members to limit their remarks on a closely typed budget of 338 pages to fifteen minutes. He referred to the great trade depression due to the disastrous currency policy of the Government during the post war days and to reckless sale of reverse councils. He criticised the old policy of Government and viewed with alarm the depletion in currency reserve. He suggested there should be no increase in postage and railway rates and that the revenue to be derived from these sources should be met through floating of a loan. He strongly criticised the enormous increase in civil and military expenditure and suggested the establishment of a reinforcement board.

Mr. R. A. Spence.

Mr. R. A. Spence (Bombay) expressed his satisfaction that the first statement of the country's affairs should also be the first to be expressed in terms of the currency of this country. The question of exchange had obtruded itself upon us last year with such bitter insistence that it was a relief to find it introduced into the future as little as possible. But the Finance Member would have been wiser had he been a bolder man and doubled his estimate of exchange loss in the coming year by framing his estimate of sterling outgoings at one shilling four pence in place of one shilling eight pence. Mr. Spence admitted the skillful steps taken to minimise the loss by the dexterous use the Government was making of the existing paper currency reserve. But he asked whether the adjustments to be made in respect of recoveries from the War Office would be calculated at the market rate at the date of sale or at the rather rosy rate assumed in the Budget, because as an Englishman he could not conceive it just that India as an Agent for England should expend fifteen rupees and receive twelve in return. He (speaker) appreciated the sentiments underlying Mr. Hailey's somewhat cynical bewailment of the necessity for being honest, but regretted Mr. Hailey did not carry his policy of amortisation of debt for enough total of three and a half percent. Debts, translating sterling at fifteen rupees per pound was about three hundred and sixty crores. A sinking fund of point five one percent per annum invested in years, that was to say maximum annual sum required would be one and three fourth crores but if the sinking fund were invested in security itself at its present depreciated value it would not cost a crore. Naturally under this tonic influence security would tend to rise in future years and to strengthen in value. The relief which the Finance Member was anxious to bring to the depressed holders of these securities could be purchased with a crore in this year. The budget complied with a promise of similar provision in future years never exceeding at its maximum one and three fourth crores. Thus the credit of India would be enhanced, her ancient faith in 3½ percent securities restored, borrowings for future made easier than at present and thereby the Government of India would stand declared before the world as a Government honourable in its dealings. Proceeding the speaker said Mr. Hailey had deplored that he could not be more generous to railways, but in his exposition upon currency he had not explained precise by the existing policy of the Government. In regard to paper currency reserve, years ago the holder of ten rupee notes knew that behind that document of no intrinsic worth lay five rupees in bullion and five rupees of sound railway stock of this country. Later there was a change and the second moiety was remitted to England and there invested in British securities. Sound statesmanship underlay this change in policy. For it was deliberately undertaken with a view to stabilise exterior exchanges of an exporting country and though capital growth of railways was in some measure starved the gain outweighed the loss. Early last year the Government jettisoned a policy which was effective for many years and it is well worthy of consideration whether in view of the past years events it would not be a sound measure to the practice of investing the second moiety of paper currency reserves once more in our own. Railways are of vital importance to the country and their earnings should in the first instance be devoted to the working expenses and in the second to the replacement of wear and tear and in the third to some measure of reserve for future and only that proportion of the earnings should find its way to the coffers of Government. You cannot starve railways and feed the country (hear hear). Criticising the proposed taxes Mr. Spence approved of additions to customs revenue in principle but doubted if the addition would in effect yield what was expected. He considered that the increase should be from 7½ to 12½ in the place of eleven and this would add to the revenue a further one and half crores. Any measure which for the moment checked the influx of imports and allowed our trade to resume its former balance would be of advantage to the country at the present stage. The speaker was in sympathy with tax on luxuries provided the finance member considered an umbrella a necessity and not a luxury. The newly increased surcharges upon railway freights was clumsily contrived. An increase of one anna per rupee would have the same effect and the same result by far easier than method than special freights outlined and thus the burden would be shared equally by all commodities over all distance instead of falling upon some disfavoured ones. Concluding Mr. Spence said that the Finance Member had told us that he would not say whether it was he himself or the Secretary of State who dictated the exchange policy of last year. It is a long standing political canon that India can only be governed on the spot. Railways and telegraphs have not done much to lessen the distance between peoples of India and their Government but they have brought Delhi into closer intimacy with Whitehall and I trust the effect of these new Councils in which every Englishman will desire to Act first for the benefit of India (Applause) of which country he is a citizen will be to bridge over the gulf between the Government and the governed and arrange details of the Government on the spot.

L. R. Sarbadhikari.

DELHI, March 8.

The Legislative Assembly reassembled this morning. Dr. Sarbadhikari (Bengal) was the first to speak, but his speech could hardly be heard in the press gallery. He said that Bombay and Bengal had woeful days ahead. There might be a different state of feeling in the U. P. which were so powerfully and so patriotically represented on the Central Government. He appealed to the Government to do full justice to Bengal and Bombay both of which wanted a share of the income tax and particularly instanced the Calcutta University which requires to be reconstructed on the lines of Sadder Commission's recommendations. Even if the Government of India failed to do so he hoped the Secretary of State would intervene and to justice. Referring to the army expenditure he urged that the questions of territorial force had to be taken in right earnest, especially after the standard of record which the Calcutta University Corps and Bengal Light Horse had showed and of which they had heard so much in the Escher Committee report. As regards the additional taxation Dr. Sarbadhikari urged the Government to let alone post card and newspaper postage as also those taxes which affected small industries. In conclusion he said that the semblance of responsibility given to Indians in reforms must be well and judiciously exercised biding their time in the hope that more would be acquired when they prove their capacity.

Mr. G. L. Agarwala.

Mr. Girdhari Lal Agarwala said that there was no justification for the Government's currency policy and regretted that no provision had been made for Indians in Royal Air Force and in other Units of the Army. He

suggested that military training should be given to the Indians. International business credit of India was at stake. The speaker urged that postal rates should not be increased and no imposition be made on import of textile machineries. Female education and technical education on commercial lines should receive greater attention.

Mr. N. C. Sircar.

Mr. N. C. Sircar (Bengal National Chamber of Commerce) speaking on the Budget pressed for the reduction of military expenditure and asked for Indian using the army slowly but steadily without impairing its efficiency. He emphasised the urgent need of Industrial development in the country and asked for heavy railway grant. He complained of inadequate transport facilities as a result of which foreign coal was being imported to India. He condemned fresh taxation and thought that the imposition of increased import duty would tell heavily on the poorer classes. He suggested raising a loan of twenty crores repayable after twenty years. After condemning the unfortunate policy of selling reverse councils at a fancy price the speaker considered the present financial depression had been brought about to a great extent by the unfortunate policy adopted by the Government by announcing the acceptance of the Currency Committee's recommendations, but not acting up to them. He opened that the scheme of international credit as enunciated in the Brussels Conference as impracticable.

After Mr. Cotelingam and Price had spoken Sir Godfrey Fell spoke as follows:—

Government Members Reply.

Sir Godfrey Fell.

Sir Godfrey Fell in the course of a lucid speech spoke at length in justification of the military expenditure. He regretted that much of the criticism directed against the Government had been based upon inaccurate information. Even so well informed a critic of the army policy as Sir Sivaswamy Iyer had made a serious mistake while comparing the army figure for the years 1913-14 and 1920-21. It was alleged that the army expenditure which stood at 18 million pounds in prewar days had risen this year to 58 millions, that is more than three hundred per cent. But the fact was that the prewar figures were based on exchange of 1 sh 4 d while the calculation for this year were based on 2 sh. Applying therefore the same exchange ratio it would appear that the military figure which stood now at 38 millions pounds was not less than 26 millions in 1913-14. Thus there has been an increase of over hundred per cent only and this rise compared favourably with other countries of the world where in certain cases the increase had been over 200 per cent in the army expenditure. Proceeding, Sir Godfrey fell said that the first duty of any civilized Government was national defence and any Government which failed in this duty would be rightly accused of jeopardising the vital interests of its people. National defence depended upon a contented and efficient army; for the maintenance of a discontented and inefficient army which would not repulse the attack of enemies was sheer waste of public money. Now the obligation for national defences varied in different countries from time to time India was placed in an unfortunate situation because of its geographical position. The wide range of northwest Frontier inhabited by tribes to whom the rich districts of British India were an irresistible temptation was a potential and constant danger to the peace and security of India. Then again there was the need for internal peace and those who doubted it should read the telegrams from Lahore appearing in this morning's papers. He assured the house that everything was done in Sir Charles Menros time to reduce the fighting strength and that the present Commander-in-Chief had placed the figure of strength even below that contemplated by the late Commander-in-Chief. But if the army must be cut down because of financial difficulties he asked the house to remember that the Commander-in-Chief was not responsible for the unfortunate state of finances. However, everything possible was being done. A subcommittee of the Executive Council would sit on the question of the reduction of army non official evidence would be taken by this committee. Then again a sub committee of Imperial Defence Committee was asked to thoroughly examine this question. Thus it would appear that no avenue had been left unexplored and none could be left unexplored in future to reduce the army to a minimum strength compatible with internal safety. But he asked the members to the turmoil in the Middle East the Bolshevik rule in Russia and the state of war on the frontier and the internal position of the country. The rise in cost of army had been due to increments in pay all round. For a discontented army was a serious danger. He maintained that none of the army people were overpaid to-day. The accommodation for army had cost a good deal. The rise in the price of foodstuffs clothing ammunition and other requirements of the army had greatly enhanced their bills. They had to provide better medical arrangements and mechanical transport. Added to all this, tanks aeroplanes armoured cars and other up to date weapons had been introduced. All these various factors had contributed to the rise in the army budget. He pointed out that the pay of British officers was fixed by His Majesty's Government and they had to pay what was fixed by the Home Government. Here army Secretary quoted the figures to show that during the 30 years from 1884 to 1914, the army expenditure had always fluctuated between 43 and 54 percent of the total revenues of the central Government, while in the current year it was about 33 per cent. Could it, then be said that the army was absorbing more percentage than what it did in 1884? Moreover, the defence of this country was a central subject and the proportion that was paid to this head was rather a central concern and had nothing to do with the provincial revenues. It could not be said that the central revenues represented the whole finances of the country. The provinces paid nothing for the country's defence and if the central and provincial revenues were combined together and then the rates of military expenditure to All-India revenue, were sought it would appear that it represented far less a percentage than in many other countries. Touching the statement by certain members that the military expenditure was a nonvotable item Sir Godfrey Fell said that personally he wished that this Assembly had the power to vote for the money required for the national defence and thus shared the responsibility with the Government on military matters. He believed that the figure for the army had nothing to make him ashamed of or apologise for. He submitted that when good days dawned they might consider a considerable reduction in the army's strength. In the conditions existing now it would be the height of criminal folly if an adequate provision was not made for the army (cheers).

(Continued on page 14.)

European Crisis.

Von Simon's Effective Reply to Lloyd George.

Allies Proceeding to Occupy German Towns.

(Reuter's)

London, March 7—8.15 p. m.

The military will advance to-morrow afternoon.

Notice of Mobilisation.

LONDON, March 6.

The *Daily News* states that the War Office has sent out warning notices to certain reservists to be prepared to proceed to their depots. This is merely a precautionary measure in view of any unexpected development of the German situation.

LONDON, March 5.

It is significant that Mr. Lloyd George yesterday conferred with Admiral Earl Beatty on the situation which will arise if the penalties have to be enforced.

It is understood that the Centre or Cabinet Party in Germany is anxious for settlement, but the other parties are irreconcilable.

The change of attitude on the part of the German Government, who were formerly willing to accept the Spa, Boulogne and Brussels proposals, is attributed to pressure exercised by Herr Simons and other big industrial magnates.

Outline of Hun Reply.

LONDON, March 6.

Herr von Simons, in an interview with the *Sunday Times*, outlined the reply he will make to the Allies to-morrow. He will insist that Germany is prepared to pay as much as she can, but she objects to the proposed term of forty-two years and regards the Paris figures as unacceptable. He declared that if the Allies are immovable, Germany will submit to the sanctions.

The *Sunday Times* political correspondent, referring to the Allied difficulty of discovering a method for collecting the indemnity without injury to themselves, understands that Mr. Lloyd George will suggest to-morrow that 50 per cent. of payment in respect of German exports to Allied countries should be impounded by the Allied Exchequers and pooled for the common Allied benefit. The German Government, by increased taxation, should reimburse the exporters thus mulcted.

It is pointed out that the reimbursed sum would remain in Germany.

German Experts' View.

LONDON, March 5.

BERLIN.—A committee of experts, presided over by the Chancellor, Herr Fehrenbach, yesterday discussed the economic effects of the threatened Allied measures, and came to the unanimous opinion that the measures would most seriously affect German economic life, but the effects could not prevent the Government from refusing to sign unfulfillable obligations.

Scenes in the Reichstag.

In the Reichstag to-day an attempt by Herr Loede, President to read Mr. Lloyd George's speech regarding reparation provoked very stormy scenes.

Herr Hoffmann, a Communist, while endeavouring to speak, was assailed with shouts of "Throw him out".

Herr Hoffmann's request that Herr Loede should read the rest of the speech produced a further storm of unparliamentary epithets, whereupon the Chamber adjourned.

Herr Fehrenbach hoped that the Germans would honour the mandatory signature to engagements not exceeding the limits of possibility. On the other hand, he hoped that the Germans would resolutely support the mandatory if they refused to sign a document containing undertakings which could not be executed.

In the ensuing debate, the ex-Chancellor, Herr Hermann Muller, agreed that the Paris agreement could not be executed, but enforcement of the sanctions must be avoided by every means possible.

The other parties generally supported the Government, but the Independent Socialist, Herr Breitscheid, severely criticised the proposals of Herr von Simons, whom he violently attacked, who he declared, had surrendered to unwise influences.

Herr Fehrenbach, replying, expressed the Cabinet's unbounded confidence in Herr von Simons.

According to the *Lokalanzeiger*, the Chancellor, at an earlier meeting of Party leaders, conveyed the impression that the Government would remain firm in all circumstances and that Mr. Lloyd George's demand for proposals approximating to the Paris decisions could not be discussed.

The *Vorwaerts* thinks that the Allies have shown that they have not adopted an irreconcilable attitude.

Von Simon's Complaint.

New Customs Regime will come to force on Thursday.

LONDON, March 7.

Von Simons' in reply to Mr. Lloyd George's complained of the Allies refusal to grant brief delay in order to consult Berlin. He expressed agreement with Allies suggestion for taxing German goods delivered to Allied Countries but regretted that German public opinion would discredit this proposal on account of its inclusion among Allies sanctions. Von Simons further agreed with Allies intention of examination with regard to method of payment but deplored the fact that joint committee of experts who would deliberate on the matter would meet in atmosphere embittered by enforcement of sanctions against which he formally and solemnly protested. The new customs regime in occupied territories will come into force on Thursday.

"Make them Pay."

LONDON, March 7.

Owing to the momentous nature of this morning's conference enormous crowd gathered in front of Lancaster House and Mr. Lloyd George was accorded a tremendous ovation. The Crowd surrounding him and shouting *Make them Pay*.

VON SIMONS STATEMENT.

Don't Squeeze Germany.

No Use of Menaces.

LONDON, March 7.

Von Simons in his statement before the Conference reiterated German inability to accept Paris proposal. He declared that owing to the far-reaching indifference of opinion and grave difficulties in way of perfect solution of reparations problem, Germans had been compelled to abandon the idea of presenting new plan for total reparation and had decided to revert to idea of provisional arrangement. Germany was prepared to pay fixed annuities provided for first five years and also to give full practicable equivalent for twelve per cent export tax.

The Conditions of Payment.

Such tremendous payments would only be possible if large part of them could be financed by way of loan. The proposal could be made only if Upper Silesia by virtue of plebiscite remained German and if restrictions imposed on Germany in commerce of world were abolished. Both these conditions were necessary to enable Germany to promise such high payments. It is continued Von-Simons entirely for Allies to decide whether we submit such proposal to-day. If you agree, then, we will do our best to cooperate with your experts with a view to establishing as soon as possible a comprehensive plan of reparations covering thirty years. If however you insist on our immediately making fixed total offer, we must ask for weeks delay in order to consult Berlin Cabinet. Von-Simons said that the difference between Paris decisions and German counter-proposals did not mean that Germany intended to evade her obligations or mock the treaty. It was question of capacity of Germans economic organisation they left nothing untried since Thursday to explain the spirit of the counter-proposals, and clear up mistakes and find other ways to understanding. "According to declarations of the Allies, Paris resolutions were intended to meet us half, but", said Von-Simons, "we prefer for the time after lapse of five years not to make use of this intention to meet us but to get in fact present provisions of Peace Treaty. I am unable to see how far this may be regarded as wilful and deliberate refusal on the part of Germany."

Is Germany the only Culprit?

Von Simons said, he preferred that settlement of total reparations best should be calculated according to provisions of Peace Treaty, with regard to Mr. Lloyd George's ruling that Germany's guilt must be considered, the basis of Treaty. Von Simons said that he had deliberately avoided speaking on the question of Germany's guilt because that would make understanding more difficult. He declared that the Treaty of Frankfurt was based on the assumption that vanquished and not guilty party should pay costs of war. History would alone be able to decide who was responsible for World War. He was far from wishing to absolve German Government from responsibility but whether a single nation and that nation Germany was exclusively guilty had not been finally settled by the Treaty of Versailles. The treaty was lawful for them because they signed it but Von Simons would condemn any law which reserved the possibility of invalidating us to judge if the condemned party furnished new proofs.

Devastated Areas.

Von Simons dwelt on emotions he experienced in his four visits to devastated areas. He said that majority of Germans were anxious to cooperate in work of reconstruction and he deplored doubts cast on their proposals to deal with the task of such immense difficulty. He declared that Mr. Lloyd George's statement that German taxation was lower than that of Allies was based on Allied experts wrong method of calculating. He quoted figures from the memorandum of League of Nations in support of his contention that Germany was more heavily burdened than England or France.

Don't Squeeze Us.

He warned Allies not to attempt to squeeze from Germany more payment. They were more than they were able to give. He declared that the menace of penalties was not justified by peace treaty.

Appeal to the League.

Von Simons said that Germany was not a member of League of Nations but that she had signed a pact of League, he therefore on behalf of German Government announced an appeal to the Assembly of the League against sanctions with which they were menaced. Von Simons concluded by declaring that if any sanction failed to attain its purpose it must call for new sanctions, thus eventually preparing new state of violence, but all wanted to leave unhealthy atmosphere of compulsion and enter healthy atmosphere of voluntary cooperation. Common distress could only be removed by common effort and Germany was ready to exert herself more than others. He appealed to Allies to assist Germany in finding ways to fulfil her obligations. This could best be solved by technical experts appointed by both sides.

The Allies' Decision.

Mr. Lloyd George, addressing the Germans at a Conference this afternoon, said that the German proposals did not represent such an advance on their first proposals as to justify the Allies in postponing the execution of the sanctions, though all deeply deplored this in the interests of the peace of the world.

THE PREMIERS FINAL SPEECH. Counter-Proposals Evasive. Allies Determination.

LONDON, March 7.

The Conference reassembled at half past four when Mr. Lloyd George gave a considered reply to German counter-proposals. He said that the Allies, neutrals and Germany had all insistently urged the necessity for reaching a definite settlement of outstanding questions particularly the determination of total indemnities. It was sound common sense in the interests of peace and prosperity of world to realise the futility of endeavouring to reconstruct future on rocking foundation but to discover something however low which touched bottom is the paramount interest of world including Germany.

Definite Proposals or No Peace.

Latters proposals were completely useless. Until we got from Germany, proposals which would mean definite and unchallenged settlement, there could not be peace between us. Von-Simons offer appeared to accept Paris proposals for five years but even this was uncertain because in event of Upper Silesia Plebiscite going against Germany the whole scheme would fall through. Even assuming that Plebiscite was favourable to Germany and we were ready to accept conditions about German Trade what would happen at end of five years. We would have no proposal not even minimum figure nor even precise method of arriving at figure. Situation therefore would not only be perfectly vague but it would be disquieting since payments now offered would not be paid from current revenue but would involve loan, Germany would thus mortgage her future necessitating lien on income of subsequent years in order to pay annuities of first five years. We had been seeking in order to pay annuities of first five years.

Even the full Payment of Reparations would be Inadequate.

We had been seeking some sort of certainty and all we had got was certainty that it would be inadequate. Even if Germany entirely lost Silesia her population would still be ten million unemployed on account of war in addition to having to provide five hundred million sterling in pensions. Thus if Germany carried out Paris proposals her aggregate payments to Allies would only be quarter of war charges of Britain alone. French case was even more striking. In addition to heavy pension list, France was compelled to find twelve milliard francs to repair devastations. Consequently Germany would this year have to find for all Allies only one ninth of Frances liabilities. Yet Von Simons talked of economic sacrifices of Germany, clearly showing that Germany had not yet realised the essential facts of the situation. Mr. Lloyd George dismissed the difficulty of paying beyond the Frontiers as a surmountable currency question.

Germany Provoked War.

The Premier emphasised that Von Simons had refused to accept responsibility for war which was the basis of the Peace Treaty but appealed to history to revise the sentence. Mr. Lloyd George said he had uneasy suspicions that Germany intended in this connection that history should begin five years hence. Allies could not discuss that basis, unless Germany was prepared to act on fundamental realisation of her responsibility. It would be impossible to discover arrangement calculated to produce an atmosphere of confidence and goodwill which was essential to the peace of Europe; Paris proposals already represented considerable abatement of Allies claims and were advanced with a view to assuring settlement. We were willing to discuss with Germany the length of the period of annuities, also an alternative method to twelve per cent for adjusting annuity to Germany's prosperity.

The Demands of the Allies.

But we demanded immediately. Firstly, settlement of amount of payments or factors which should automatically determine those amounts in accordance with Germany's prosperity. Secondly, arrangement with regard to method of payments which would preclude possibility of further discussions and quarrels. Mr. Lloyd George asked Von Simons forgiveness for expressing opinion that latter was not a free agent but was compelled to answer to public opinion which was not ready to pay debt. The Premier insisted upon the necessity for immediate definite settlement.

The End.

In consequence of fact that German proposals were simply evasive postponement the Allies regretfully concluded that penalties must be enforced immediately.

Troops to Occupy Frontier Towns. Tax on German Exports.

LONDON, March 7.

After announcing to Commons that instructions had been given for troops immediately to occupy Duisburg, Ruhrort and Dusseldorf, Mr. Lloyd George declared that proposals regarding sanction enabling them to compel every purchaser of German goods in Allied countries to pay proportion of purchase money to exchequer would have to be submitted to Parliament. He said Germany would not be able to evade this sanction by exporting indirectly because measures apply to all goods of German origin.

Replying to question the Premier said that Dominions and Colonies would not be bound by allied decision. "Our proposals will be passed on said Premier and as Dominions are interested in indemnities they may find our way best but they must deal with matter for themselves."

Military Movements begin on 8th March.

At conclusion of the conference, a telegram was despatched directing that Military movements should begin to-morrow. German delegates will proceed home at 20'clock tomorrow afternoon.

French and British Detachments, Advancing to Occupy German Towns.

LONDON, March 8.

Very brief period has elapsed between breakdown of the Conference and carrying out of Military measures, for a Paris message announced that according to semi-official advices from Dusseldorf the first French detachments advancing towards Dusseldorf arrived on the border of the zone to be occupied last night, while a Berlin message states that a British detachment from Cologne is also on its way to participate in occupation. General Degoutte supreme command.

Council of State.

Martial Law Prisoners.

Sardar Jogindar Singh.

(ASSOCIATED PRESS.)

DELHI, March 8.

The Council of State sat this morning in the Metcalf House. Five questions were asked and answered. Sardar Jogindar Singh moved the only resolution appearing on the agenda paper recommending that persons detained India without trial and those imprisoned under sentences passed by Martial Law Courts be released or failing that be given the opportunity of proving their innocence in regular courts. He said that he did not intend to awaken any dying controversy but wished that the last and final act of justice and mercy should be done to the people wrongly detained in jail. He had an interview with Sir William Vincent and if the Home Member had allowed him to publish that interview much of the criticism on the Punjab would have been avoided. He was well aware of the fact that two High Court Judges were asked to revise the Martial Law sentences, but in all these cases he thought that Sir William Vincent would agree that prosecution evidence was of little value generally (Laughter).

Sir William Vincent interrupting said:—I will say Sir certainly not. (Laughter.)

Continuing the speaker said that however, he had been that such prosecution evidence in many cases failed in ordinary courts. He regretted to find that while all influential men had been released poor men were still rotting in jail. After all, what they were put to jail for was for aspiring for the attainment of Swaraj which had been now admitted by the Government itself as the goal of Indian aspiration. Then again the Government had admitted its mistakes and had said that the people were wrongly detained. The speaker referring to the Komagata Maru incident said that these people were given false hopes about their arrival in Canada and when they came back disappointed the sad events occurred in Calcutta. Consequently many innocent people were sent to jail. He believed that if all these persons were released it would considerably ease the Punjab situation and greatly calm down the agitation among the Sikhs. This would also restore the lost faith in English Justice.

Malik Sir Omar Hyal Khan asked that the prisoners should be divided into four classes and to deal with them accordingly.

Dewan Bahadur Naidu asked for sympathy and justice outlined by H. R. H. the Duke of Connaught. He appealed to the Government to accept the resolution and forstall the non-cooperators.

Sir William Vincent.

Sir William Vincent said that the Government had admitted that there were some reprehensible acts on both sides and that the Government alone was never to be blamed in this matter. He drew the attention of the house to many misinterpretations of the Government's position made by the mover. For instance he said that no persons were now in jail who were wrongly arrested and detained. There were only two cases of this kind and it would be be unfair to make a general proposition of this kind. As for the charge that people were imprisoned because of their aspiration for Swaraj, he challenged the mover to point out a single case falling under that category. The prisoners of Komagata incident were detained in jail for having resorted to fire and it was absolutely unsafe to let these excited people into the Punjab where a state of conspiracy had found to be existing. He believed this action of the Government had the full support of the public (a cry of No No). He knew that throughout India there were only three people detained without trial, two of whom belonged to N. W. F. Provinces. He said that the house would appreciate the action of the Government when he told them that out of about 1786 prisoners 1700 had already been released. There was now no man in jail for political offence. Those who were still under detention were convicted of most serious offences and it would be unsafe at present to release them. He also informed the House that out of 85 people now in jail about 70 were those tried by tribunals. Sir William Vincent continuing read extracts from the findings of the two High Court Judges to show that in some cases they had no remarks to make and in several others there were ample evidence and the guilt fully proved. There was no man in jail who had not been convicted of very grave offence and he assured the Council that the Government detained in custody only those men whose release would be dangerous to society. He said that dangerous elements were at work and he himself had visited the Punjab and come to the conclusion that the release of these men would be unsafe. He said that Sir Edward Maclagan was a Governor of known clemency and considering the present situation in the Punjab Sir William Vincent asked the Council to reject the resolution.

Mr. Sukbir Singh.

Sukbir Singh touched on Kartarpur prisoners and said that many of them in jails were Sadhus and Mahatmas. He urged that both the Kartarpur and Punjab prisoners should be released.

Mr. Shafi.

Mr. Shafi said that clemency petitions were examined by Sir William Vincent, Sir George Lowndes and himself and these received full consideration.

The President's Ruling.

At this stage the President ruled that references to the Kartarpur prisoners are irrelevant.

Mr. Sethna expressed his sympathy with the resolution and asked the mover to point out cases in which clemency could be exercised without danger to society.

Raja Sir Harnam Singh gave his sympathy and pleaded for mercy.

Sardar Jogindar Singh summed up the debate saying "can't be infallible" and said that outside opinion should be taken into consideration. The Punjab was one of the best provinces in India and the speaker recalled the words of Sir Michael O'dwyer. He was anxious that should be applied not by working on shifts and policy. British Justice must be upheld.

Indian Situation.

Lord Reading.

Representative of Justice.

(REUTER'S.)

LONDON, March 4.

Lord Reading was last night entertained to dinner by the Royal Colonial Institute at Hotel Victoria. Mr. Montagu, who presided, said he was looking forward with confidence to working with Lord Reading. He said there was no future for India except as a member of the British Empire. Lord Reading's political task was to maintain and consolidate the understanding between the Government of India and the princes of India and to lead the proud peoples of India with their racial and national consciousness to the highest destiny that awaits any country, namely partnership in the British Empire. Lord Reading had undertaken this task with the complete confidence of every part of the British Empire.

Lord Reading, who was accorded a tremendous reception, replied briefly. He paid a tribute to the intense devotion of Mr. Montagu to the interests of India. He expressed the opinion that the reason for his appointment was that he might represent the justice of Britain.

Lord Reading examining the reason why he was recommended to the King for the Viceroyalty said it struck him firmly that those responsible for his selection thought that it was a great idea to ask him who sat in the mighty seat of British Justice to leave that seat and go to India and undertake his part in his Government for reason that he represented Justice in Great Britain. Whoever was entrusted with the administration of Justice in Great Britain was the custodian of a great and priceless heritage which had been handed down as the true embodiment of British love of fair play and impartiality in dealing with people. If it could be said of him however small and humbly at the end of his term of office that he had contributed something to the prosperity and contentment of India; had in some part upheld in India the high traditions of British Justice and had assisted however little in fixing more deeply and firmly the priceless lustre of the wonderful gem of India in the Imperial diadem he should think that he deserved some little crumb of credit. (Cheers.)

The Indian Delegates.

LONDON, March 7.

PARIS.—Mr. Chotani and Ansari have departed for London.

Lady Reading on Women Suffrage.

LONDON, March 7.

In a letter to Woman Suffrage Alliance Lady Reading hopes that soon after her arrival in India she will meet representative of committee of Indian Women of Alliance.

Colonel Wedgwood.

LONDON, March 7.

Colonel Wedgwood to-day made his first appearance in House of Commons after his visit to India. He was warmly greeted by his friends but there were some murmurs from Ministerialists.

Indian Committee.

Lord Chelmsford.

LONDON, March 4.

The House of Commons has concurred in the resolution for the appointment of a standing joint Committee on Indian affairs, consisting of eleven Lords and eleven Members of the House of Commons.

Import duty on Cotton Goods.

Manchester Protest.

LONDON, March 5.

The India Executive of the Manchester Chamber of Commerce has telegraphed to Mr. Montagu condemning the additional import duty on cotton goods into India. Sir Edwin Stockton, President, has requested Mr. Montagu to receive a deputation on the 9th instant.

Burma Reforms.

LONDON, March 4.

The Burma Reforms Bill introduced into the House of Lords places Burma in line with the Governor Provinces, but the minimum proportion of elected Members of the Legislature will be 69 per cent, instead of 70 percent. of the whole Councils. The total strength will be 92.

LONDON, March 8.—6.50 p. m.

In the House of Lords Lord Amphil moved to adjourn the debate on Burma Reform Bill until publication of the correspondence between the Government of India and India office was carried against the Government.

Motion Withdrawn.

Sir William Vincent speaking emphasised that 1700 men were released in obedience to the mandate for clemency from H. M. the King and not as a result of examination of evidence. He thought that Mr. Sethna had asked a pertinent question to which the mover had not replied. He assured the Council that if the mover brought special cases to his notice he would do his best. The motion was withdrawn.

(Continued from page 12.)

Lord Rawlinson.

His Big 'IF's.

H. E. the Commander-in-Chief who spoke after Sir Godfrey Fell said that he had been assailed with missiles from various quarters many of which, in his view, had missed the mark; but to some of which it was only right that he should make a direct reply. It had been his habit to reply to such attacks with weapons more directly effective (Laughter), and he had better practice in the use of such weapons than any ordinary warfare in this House. Mr. Jinnah had asked the Government to reduce the number of fighting troops in view of the up-to-date defence weapons that had been brought into the army. But it must be noted that compared with the pre-war strength, British troops in the fighting units in this country had already been reduced by no less than six thousand men and Indian troops by seven thousand five hundred. India was far behind hand in the use of up-to-date appliances referred to. As regards Mr. Rangachariar's query as to whether a final decision as to strength of the post-war army had yet been arrived at and his further request that the whole question should be examined by a committee with half of non-officials the Commander-in-Chief said that that was exactly what was going to take place. A sub-committee of the Executive Council would be appointed for the purpose and unofficial witnesses would be called to give evidence. It was a legitimate demand that the normal strength of the army must correspond with the normal financial resources, but the internal as well as external situation did not permit that. It was unfair to compare the growth of expenditure between India and the self-governing dominions because the circumstances there were wholly different.

Frontier Troubles.

Neither in Canada nor in South Africa nor in Australia had they such turbulent fanatical tribes on their frontier as the Wazirs and Afridis.

Territorial Army.

As regards Sir Sivaswamy Iyer's suggestion for the creation of a territorial Army the Commander-in-Chief said:—I am quite prepared to say that if the Territorial Army reached the standard of efficiency, which I hope it may before long, I shall be ready to contemplate a proportionate reduction; but at the present moment the Territorial Force is in its infancy and though I am quite prepared to give every possible encouragement I doubt whether for some years to come it would reach the degree of efficiency which will justify our looking upon it as of potential military value. As regards the proposal for the indianisation of the army the Commander-in-Chief said:—I take it that this means the reduction of British troops and increase in the number of Indians. If so I am prepared to take this question when conditions in India became normal. Though I am desirous to give every opportunity for young Indians to be trained for holding commissions in the army, I would point out that no economy would be effected by the substitution of Indians because they cost exactly the same as the British officers of the same rank. As regards the proposal that the Home Government should contribute to the maintenance of certain sections of the Indian army His Excellency strongly demurred to it and said that the Indian army existed for India and therefore any such claim was absolutely unjustifiable. Dr. Gour had asked why so much army was maintained when the League of Nations was trying to bring in the millennium of universal peace, but the Commander-in-Chief feared that there was not the slightest chance of these Afridis and Wazirs becoming members of the league.

The Bolshevik Menace.

As one who had in the past years conducted operations against Bolsheviks he said that he knew the danger of Bolshevik menace, especially after what had recently taken place in Bukkara and Turkistan and therefore urged that there must be a strong and efficient army in India. If the frontier tribes would be peaceful there would be a large reduction in the military expenditure. These tribes had never been peaceful in the past. They are not peaceful now and he was afraid that there was no prospect of their being peaceful in the near future.

Preserving Internal Peace.

Troops were necessary in India to maintain the internal peace as the military were often called out to quell riots, especially riots of religious nature. As for more commissions to be given to Indians, he was hopeful that at no distant date it would be possible to provide educational facilities not only for the service in India but also for the sons of those Indian officers who had served gallantly during the late war. The Government were willing to give every facility for Indians getting commissions provided they rose to proper educational standard. He was unable at present to give any guarantee to the Assembly that the expenditure on army would go down.

If Noncooperation Ceases.

If the Bolsheviks menace disappeared the internal situation in India cleared and if the noncooperation agitators ceased to lead astray the ignorant and gullible masses then the Assembly would be justified in making for the reduction of military expenditure but until these were seen to further reduce the military expenditure below what was provided for in the budget was to run grave and serious risks. The only way against war was to be prepared for war and the force provided for in the budget was the least which in his opinion would give to India that reasonable degree of security which Government were bound in honour to provide in order to protect the struggling and teeming population.

అంతరిక్షమున: — "అంతరిక్షము" అనునది.

Council of State.

Martial Law Prisoners.

Sardar Jogindar Singh.

(ASSOCIATED PRESS.)

DELHI, March 8.

The Council of State sat this morning in the Metcalf House. Five questions were asked and answered. Sardar Jogindar Singh moved the only resolution appearing on the agenda paper recommending that persons detained in India without trial and those imprisoned under sentences passed by Martial Law Courts be released or failing that be given the opportunity of proving their innocence in regular courts. He said that he did not intend to awaken any dying controversy but wished that the last and final act of justice and mercy should be done to the people wrongly detained in jail. He had an interview with Sir William Vincent and if the Home Member had allowed him to publish that interview much of the criticism on the Punjab would have been avoided. He was well aware of the fact that two High Court Judges were asked to revise the Martial Law sentences, but in all these cases he thought that Sir William Vincent would agree that prosecution evidence was of little value generally (Laughter).

Sir William Vincent interrupting said:—I will say Sir certainly not. (Laughter.)

Continuing the speaker said that however, he had been that such prosecution evidence in many cases failed in ordinary courts. He regretted to find that while all influential men had been released poor men were still rotting in jail. After all, what they were put to jail for was for aspiring for the attainment of Swaraj which had been now admitted by the Government itself as the goal of Indian aspiration. Then again the Government had admitted its mistakes and had said that the people were wrongly detained. The speaker referring to the Komagata Maru incident said that these people were given false hopes about their arrival in Canada and when they came back disappointed the sad event occurred in Calcutta. Consequently many innocent people were sent to jail. He believed that if all these persons were released it would considerably ease the Punjab situation and greatly calm down the agitation among the Sikhs. This would also restore the lost faith in English justice.

Malik Sir Omar Hyal Khan asked that the prisoners should be divided into four classes and to deal with them accordingly.

Dewan Bahadur Naidu asked for sympathy and justice outlined by H. R. H. the Duke of Connaught. He appealed to the Government to accept the resolution and forsall the non-cooperators.

Sir William Vincent.

Sir William Vincent said that the Government had admitted that there were some reprehensible acts on both sides and that the Government alone was never to be blamed in this matter. He drew the attention of the house to many misinterpretations of the Government's position made by the mover. For instance he said that no persons were now in jail who were wrongly arrested and detained. There were only two cases of this kind and it would be he unfair to make a general proposition of this kind. As for the charge that people were imprisoned because of their aspiration for Swaraj, he challenged the mover to point out a single case falling under that category. The prisoners of Komagata incident were detained in jail for having resorted to fire and it was absolutely unsafe to let these excited people into the Punjab where a state of conspiracy had found to be existing. He believed this action of the Government had the full support of the public (a cry of No No). He knew that throughout India there were only three people detained without trial, two of whom belonged to N. W. F. Provinces. He said that the house would appreciate the action of the Government when he told them that out of about 1786 prisoners 1700 had already been released. There was now no man in jail for political offence. Those who were still under detention were convicted of most serious offences and it would be unsafe at present to release them. He also informed the House that out of 85 people now in jail about 70 were those tried by tribunals. Sir William Vincent continuing read extracts from the findings of the two High Court Judges to show that in some cases they had no remarks to make and in several others there were ample evidence and the guilt fully proved. There was no man in jail who had not been convicted of very grave offence and he assured the Council that the Government detained in custody only those men whose release would be dangerous to society. He said that dangerous elements were at work and he himself had visited the Punjab and come to the conclusion that the release of these men would be unsafe. He said that Sir Edward Macdonald was a Governor of known clemency and considering the present situation in the Punjab Sir William Vincent asked the Council to reject the resolution.

Mr. Sukbir Singh.

Sukbir Singh touched on Kartarpur prisoners and said that many of them in jails were Sadhus and Mahatmas. He urged that both the Kartarpur and Punjab prisoners should be released.

Mr. Shafi.

Mr. Shafi said that clemency petitions were examined by Sir William Vincent, Sir George Lowndes and himself and these received full consideration.

The President's Ruling.

At this stage the President ruled that references to the Kartarpur prisoners are irrelevant.

Mr. Sethna expressed his sympathy with the resolution and asked the mover to point out cases in which clemency could be exercised without danger to society.

Raja Sir Harnam Singh gave his sympathy and pleaded for mercy.

Sardar Jogindar Singh summed up the debate saying "can't be infallible" and said that outside opinion should be taken into consideration. The Punjab was one of the most provinces in India and the speaker recalled the words of Sir Michael O'Dwyer. He was anxious that should be applied not by working on shifts and policy. British justice must be upheld.

Indian Situation.

Lord Reading.

Representative of Justice.

(REUTER'S.)

LONDON, March 4.

Lord Reading was last night entertained to dinner by the Royal Colonial Institute at Hotel Victoria. Mr. Montagu, who presided, said he was looking forward with confidence to working with Lord Reading. He said there was no future for India except as a member of the British Empire. Lord Reading's political task was to maintain and consolidate the understanding between the Government of India and the princes of India and to lead the proud peoples of India with their racial and national consciousness to the highest destiny that awaits any country, namely partnership in the British Empire. Lord Reading had undertaken this task with the complete confidence of every part of the British Empire.

Lord Reading, who was accorded a tremendous reception, replied briefly. He paid a tribute to the intense devotion of Mr. Montagu to the interests of India. He expressed the opinion that the reason for his appointment was that he might represent the justice of Britain.

Lord Reading examining the reason why he was recommended to the King for the Viceroyalty said it struck him firmly that those responsible for his selection thought that it was a great idea to ask him who sat in the mighty seat of British Justice to leave that seat and go to India and undertake his part in its Government for reason that he represented Justice in Great Britain. Whoever was entrusted with the administration of Justice in Great Britain was the custodian of a great and priceless heritage which had been handed down as the true embodiment of British love of fair play and impartiality in dealing with people. If it could be said of him however small and humbly at the end of his term of office that he had contributed something to the prosperity and contentment of India had in some part upheld in India the high traditions of British Justice and had assisted however little in fixing more deeply and firmly the priceless lustre of the wonderful gem of India in the Imperial diadem he should think that he deserved some little crumb of credit. (Cheers.)

The Indian Delegates.

LONDON, March 7.

PARIS.—Mr. Chotani and Ansari have departed for London.

Lady Reading on Women Suffrage.

LONDON, March 7.

In a letter to Woman Suffrage Alliance Lady Reading hopes that soon after her arrival in India she will meet representative of committee of Indian Women of Alliance.

Colonel Wedgwood.

LONDON, March 7.

Colonel Wedgwood to-day made his first appearance in House of Commons after his visit to India. He was warmly greeted by his friends but there were some murmurs from Ministerialists.

Indian Committee.

Lord Chelmsford.

LONDON, March 4.

The House of Commons has concurred in the resolution for the appointment of a standing joint Committee on Indian affairs, consisting of eleven Lords and eleven Members of the House of Commons.

Import duty on Cotton Goods.

Manchester Protest.

LONDON, March 5.

The India Executive of the Manchester Chamber of Commerce has telegraphed to Mr. Montagu condemning the additional import duty on cotton goods into India. Sir Edwin Stockton, President, has requested Mr. Montagu to receive a deputation on the 9th instant.

Burma Reforms.

LONDON, March 4.

The Burma Reforms Bill introduced into the House of Lords places Burma in line with the Governor Provinces, but the minimum proportion of elected Members of the Legislature will be 69 per cent, instead of 70 per cent, of the whole Councils. The total strength will be 92.

LONDON, March 8.—6.50 p. m.

In the House of Lords Lord Amthill moved to adjourn the debate on Burma Reform Bill until publication of the correspondence between the Government of India and India office was carried against the Government.

Motion Withdrawn.

Sir William Vincent speaking emphasised that 1700 men were released in obedience to the mandate for clemency from H. M. the King and not as a result of examination of evidence. He thought that Mr. Sethna had asked a pertinent question to which the mover had not replied. He assured the Council that if the mover brought special cases to his notice he would do his best. The motion was withdrawn.

(Continued from page 12.)

Lord Rawlinson.

His Big IF's.

H. E. the Commander-in-Chief who spoke after Sir Godfrey Fell said that he had been assailed with missiles from various quarters many of which, in his view, had missed the mark; but to some of which it was only right that he should make a direct reply. It had been his habit to reply to such attacks with weapons more directly effective (Laughter), and he had better practice in the use of such weapons than any ordinary warfare in this House. Mr. Jamnadas had asked the Government to reduce the number of fighting troops in view of the up-to-date defence weapons that had been brought into the army. But it must be noted that compared with the prewar strength, British troops in the fighting units in this country had already been reduced by no less than six thousand men and Indian troops by seven thousand five hundred. India was far behind hand in the use of up-to-date appliances referred to. As regards Mr. Rangachariar's query as to whether a final decision as to strength of the post war army had yet been arrived at and his further request that the whole question should be examined by a committee with half of non-officials the Commander-in-Chief said that that was exactly what was going to take place. A sub-committee of the Executive Council would be appointed for the purpose and unofficial witnesses would be called to give evidence. It was a legitimate demand that the normal strength of the army must correspond with the normal financial resources, but the internal as well as external situation did not permit that. It was unfair to compare the growth of expenditure between India and the self-governing dominions because the circumstances there were wholly different.

Frontier Troubles.

Neither in Canada nor in South Africa nor in Australia had they such turbulent fanatical tribes on their frontier as the Wazirs and Afridis.

Territorial Army.

As regards Sir Sivaswamy Iyer's suggestion for the creation of a territorial Army the Commander-in-Chief said:—I am quite prepared to say that if the Territorial Army reached the standard of efficiency, which I hope it may before long, I shall be ready to contemplate a proportionate reduction; but at the present moment the Territorial Force is in its infancy and though I am quite prepared to give every possible encouragement I doubt whether for some years to come it would reach the degree of efficiency which will justify our looking upon it as of potential military value. As regards the proposal for the indianisation of the army the Commander-in-Chief said:—I take it that this means the reduction of British troops and increase in the number of Indians. If so I am prepared to take this question when conditions in India became normal. Though I am desirous to give every opportunity for young Indians to be trained for holding commissions in the army, I would point out that no economy would be effected by the substitution of Indians because they cost exactly the same as the British officers of the same rank. As regards the proposal that the Home Government should contribute to the maintenance of certain sections of the Indian army His Excellency strongly demurred to it and said that the Indian army existed for India and therefore any such claim was absolutely unjustifiable. Dr. Gour had asked why so much army was maintained when the League of Nations was trying to bring in the millennium of universal peace, but the Commander-in-Chief feared that there was not the slightest chance of these Afridis and Wazirs becoming members of the league.

The Bolshevik Menace.

As one who had in the past years conducted operations against Bolsheviks he said that he knew the danger of Bolshevik menace, especially after what had recently taken place in Bukhara and Turkistan and therefore urged that there must be a strong and efficient army in India. If the frontier tribes would be peaceful there would be a large reduction in the military expenditure. These tribes had never been peaceful in the past. They are not peaceful now and he was afraid that there was no prospect of their being peaceful in the near future.

Preserving Internal Peace.

Troops were necessary in India to maintain the internal peace as the military were often called out to quell riots, especially riots of religious nature. As for more commissions to be given to Indians, he was hopeful that at no distant date it would be possible to provide educational facilities not only for the service in India but also for the sons of those Indian officers who had served gallantly during the late war. The Government were willing to give every facility for Indians getting commissions provided they rose to proper educational standard. He was unable at present to give any guarantee to the Assembly that the expenditure on army would go down.

If Noncooperation Ceases.

If the Bolshevik menace disappeared the internal situation in India cleared and if the noncooperation agitators ceased to lead astray the ignorant and gullible masses then the Assembly would be justified in asking for the reduction of military expenditure but until these were seen to further reduce the military expenditure below what was provided for in the budget was to run grave and serious risks. The only way against war was to be prepared for war and the force provided for in the budget was the least which in his opinion would give to India that reasonable degree of security which Government were bound in honour to provide in order to protect the struggling and teeming population.

DUNCAN STRATTON & Co.

డన్ కన్ స్ట్రాటన్ అండ్ కో.

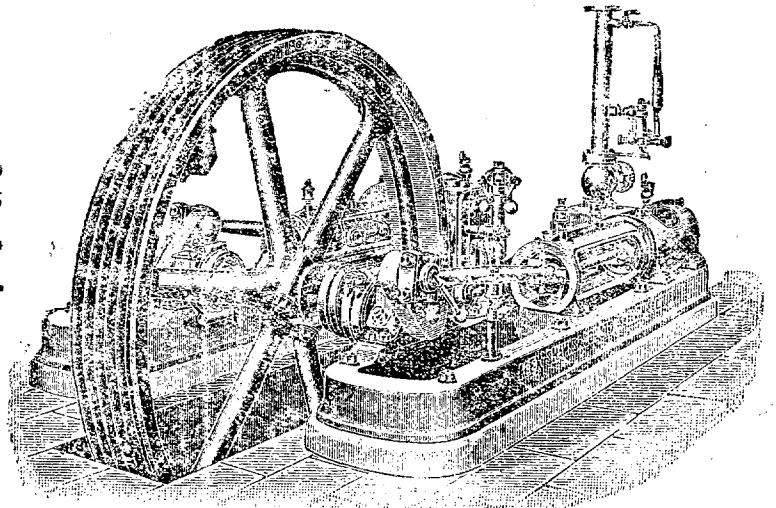
(2412)

ఎంజనీర్లు, మెషినరీ ఇంజనీర్లు, 9 మెరయిన్ వీధి, బొంబాయి.

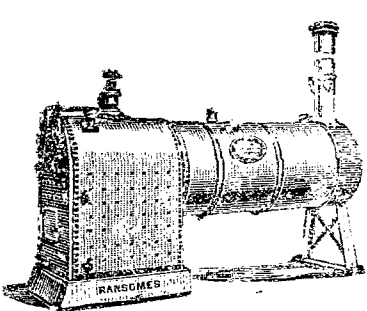
ప్రొఫెసర్ స్టీమ్ ఇంజనీర్ బొంబాయి.

కూడపు 10 అడుగులు
మొదలు 24 అడుగుల వరకు
వర్తమానము — డయామీటరు
అ. 4. మొదలు 6 అ. 16 అం.
వరకు వర్తమానము.
స్టీమ్ ఇంజనీర్లు (మెషిన్)
30 హానులు మొదలు
150 హానుల వరకు వర్తమానము.

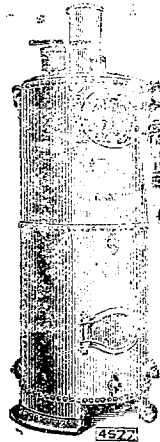

ప్రొఫెసర్ స్టీమ్ ఇంజనీర్ బొంబాయి.
కూడపు 20 అ. మొదలు 32 అ. వరకు వర్తమానము.

డయామీటరు 6 అ. మొదలు 8 అ. వరకు వర్తమానము
స్టీమ్ ఇంజనీర్లు (మెషిన్) 100 హానుల వరకు వర్తమానము.

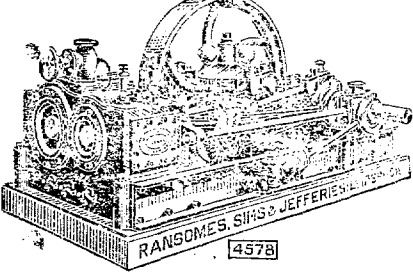
లోకో మోటివ్ ఇంజనీర్ బొంబాయి.
స్టీమ్ ఇంజనీర్లు (మెషిన్) 30 హానుల వరకు వర్తమానము.
100 హాను, 120 హాను, 150 హాను వరకు వర్తమానము.

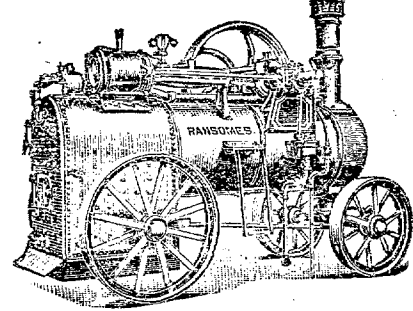
వర్తికల్ బొంబాయి.
స్టీమ్ ఇంజనీర్లు (మెషిన్) 30 హానుల వరకు వర్తమానము.
100 హానుల వరకు వర్తమానము.

ఈ క్రింద తెలుగుబడిన వాటిని
వర్తమానము చేయుదుము.
కూడి బిస్మింగ్ మెషిన్, కాటెనామా
కూడి (మెషిన్) మెషిన్ [మెషిన్]
కూడి స్పిన్డింగ్ మెషిన్
కూడి బిస్మింగ్ మెషిన్
అన్ని రకముల స్టీమ్ ఎంజిన్లు
అన్ని రకముల స్టీమ్ బొంబాయిలు
లోకో మోటివ్ ఇంజనీర్లు మొదల
కూడి మెషిన్ మొదల
మంచుగడ్డకలకు మెషిన్ [సామానులు]
కూడి బిస్మింగ్ మెషిన్ కాటె
అన్ని రకముల కంపెనీ మెషిన్లు
కాగ్లు, స్పెషలైజ్డ్ గంధమైన కోరములు
కరెన్ట్ మోటర్లు కరెన్ట్ ఎంజిన్లు
ఎలక్ట్రిక్ లైటింగ్ (ప్లాన్ట్) కోరములు
లేకులు కరెన్ట్ మోటర్లు
స్టీమ్ మెషిన్లు, కంపెనీలు, వాల్వెస్లు
కాటె మెషిన్ అండ్ కాన్స్ట్రక్షన్ పుల్లి.
కరెన్ట్ అన్ని రకముల సామానులు.

సైడ్ బై సైడ్ కాంపౌండ్
సాంధ్రాస్టాన్ ఎంజిన్లు.
(రాకెట్ మోటర్ మొదలనుండి హోటర్ మోటర్ వరకు.)
ఇండో సింగిల్ సిలిండరు ఎంజిన్లు మొదల గలవు.

హైస్పీడు కాంపౌండ్ ఎంజిన్లు.

పోర్టబల్ స్టీమ్ ఎంజిన్లు.
సింగిల్ సింగిల్, డబుల్ సిలిండరుగలవి.
స్టీమ్ (మెషిన్) 120 హానులు గలవి.
కాంపౌండ్ — హై, లో (మెషిన్) సిలిండరు.
స్టీమ్ (మెషిన్) 150 హానులు గలవి.

వివరములకు, ధరలకు బొంబాయిలో యుండు డన్ కన్ స్ట్రాటన్ కంపెనీ కై నను లేక
బెజవాడ (కృష్ణా జిల్లా)లో యుండు ఇంగ్లీషు స్టోర్స్ ఇంజనీర్లు కంపెనీ ప్రాప్తిగల గారైన
మానేవల్లి బావనయ్య గారి కై నను వ్రాయవలెను.

అమృతాంజనము అన్ని నొప్పులకు దివ్యమృతము.
దగ్గు, కైల్యము, కడికము, రొమ్ముకడికము, తలనొప్పి, వాయునొప్పులు, పోట్లు,
బెణుకులు, చిక్కులు మొదలగు నొప్పులకు దివ్యమృతము.
చక్కని దట్టతో నూరే మో. మా. 0—10—0; కరెన్ట్ 1-8 మా. 5—12—0. పోట్లుగలవలె.
అమృతాంజనం డి పో, } 100, ఫ్రెరిరోడ్డు, బొంబాయి,
6, తంబు శెట్టి వీధి, మదరాసు.

